

Petak, 28. oktobar 2005.

Svedok Vesna Bosanac

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.03 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Mi ćemo danas da radimo nešto kraće. Svedokinja je, po svemu sudeći, juče imala velikih teškoća zbog povređene pete, što znači da ćemo naše sednice da ograničimo na vreme od jedan sat otprilike. Dobro jutro doktorko, mi ćemo danas da pokušamo da napravimo kraće sednici da vidimo da li će to da olakša vaše tegobe. Usput vas podsećam da ste još uvek pod zakletvom koju ste položili na početku vašeg svedočenja. Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Dobar dan, časni Sude. Dobar dan, kolege tužioci.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prvo pitanje. U Štab kod Dedakovića, zvanog Jastreb otišli ste kako bi zatražili pomoć za doktora Ivankovića. To piše u vašoj izjavi koju ste dali istražiteljima. Kada je to bilo i gde je tada bio Štab Mileta Dedakovića?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu se točno sjetiti datuma. Mislim da je bilo u oktobru, a tada sam bila na sastanku kod gospodina Dedakovića u podrumu bivše općine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko ste puta bili u Štabu policije u roku ta tri meseca?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu točno reći, ali više od 10 puta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na kojoj udaljenosti se nalazio Štožer glavnog štaba Mila Dedakovića od bolnice?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Oko kilometar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A na kojoj udaljenosti je bila stanica policije od bolnice?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Oko 200 metara.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Na pitanje da je odnosila faksove lično automobilom, čuli smo odgovor juče. Moje pitanje dopunsko glasi. Da objasni Sudu, odnosno da nama kaže kako je to praktično teklo, vožnja automobilom, vožnja ulicama, da li je još bilo automobila na ulicama i tako dalje?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa bilo je vrlo teško, obzirom da su stalno padale granate. Sjedala sam u auto ispred bolnice, zatim vozila ulicom koja se sada zove Županijska, prolazila pored Suda i policije, zatim prema centru kroz ulicu koja se zvala Božidara Adžije, zatim kroz Školsku. Tamo sam se zaustavila i odlazila u štab i ponovo kroz Županijsku do bolnice.

SUDIJA PARKER: Došlo je do prekida tona dva puta. Molim vas doktorko, da li biste ponovili odgovor? I još uvek nemamo ton.

SVEDOKINJA BOSANAC: Da li mogu sada govoriti? Da li me čujete?

SUDIJA PARKER: Da li sada čujete? Doktorko, imali smo tri prekida tona. Dakle, ponovite odgovor.

SVEDOKINJA BOSANAC: Mogu ponoviti, ali ja ne čujem sada prijevod vašeg pitanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li vi čujete prevod mog pitanja? Zapravo izgleda da je došlo do problema sa engleskim prevodom. U redu. Sada čujete. Čujete li prevod doktorko?

SVEDOKINJA BOSANAC: Čujem.

SUDIJA PARKER: Hvala. Nadajmo se da će tehnika i dalje da funkcioniše. Gospodine Boroviću, možda bi bilo dobro da ponovite pitanje, pa da onda na njega dobijete odgovor. Molim vas ponovite pitanje?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, u svakodnevnoj komunikaciji sa Stožerom Zbora narodne garde odlazila je automobilom do tog Stožera. Da kaže koje su to ulice, kakvo je bilo stanje na ulicama? Da li je ona bila jedina osoba s automobilom na ulici?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Bilo je teško voziti. Padale su stalno granate. Uvjet si mogao očekivati neko drvo preko ceste i različite materijale kao što su cigle i tako dalje. Bilo je još automobila, ali vrlo malo. U to vrijeme su vozila kola Hitne pomoći, vatrogasna kola i samo po koji civilni automobil.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je nekada koristila kola Hitne pomoći na kojima postoji vidni znak Crvenog krsta ili je išla civilnim automobilima?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Civilnim automobilima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće pitanje. Koliko je bilo pripadnika Zbora narodne garde, takozvanih Zengi u bolnici u poslednja tri meseca o kojima govorimo u ovom Predmetu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu točno odgovoriti na to pitanje. Da li mislite ranjenih i bolesnih ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I ranjenih i bolesnih i onih koji su prisutni u bolnici po bilo kom drugom osnovu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Teško mi je odgovoriti na to pitanje. Prema našoj bazi podataka koju posjedujemo, ukupno je bilo ranjeno u tom periodu 1991. godine 3.470 osoba.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su to sve bili pripadnici Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ja sam pitao samo o pripadnicima Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ali kažem, teško mi je sada to reći. Ja bih to morala, ako želite točno, izračunati prema bazi podataka koju posjedujemo, ali ukupno u to vrijeme je oko 50 posto do 60 posto bilo, kako u kojem periodu, civila, odnosno Zbora narodne garde, odnosno pripadnika policije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači ako je od 3.000 bilo ukupno, 50 posto je 1.500, pripadnika Zbora narodne garde i pripadnika policije, u proseku?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: To je samo procjenjeni broj. Ne mogu točno reći ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Krizni štab bolnice, ko je donosio odluke u tom Kriznom štabu i ko je sačinjavao faksove koji su slati u okviru onih apela o kojima se svedokinja već izjasnila?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Krizni štab bolnice su sačinjavale moje kolege i suradnici u bolnici. A faksove i apele sam isključivo ja sačinjavala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li svedokinja može da objasni Sudu zašto isključivo sama je sastavljala, bez provere i podataka od drugih članova Kriznog štaba, jer svrha Kriznog štaba je upravo da svi u tome učestvuju? Da li ima neko objašnjenje za to?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam rekla da sam sama sačinjavala apele, ali nakon provjerenih podataka koje sam imala u bolnici. Ostali članovi Kriznog štaba su imali druga zaduženja, kao što su: operativni program ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Osiguranje logistike ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To me ne interesuje. Hvala vam.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje: da li svedokinja smatra da je bolnica bila isključivo cilj JNA u smislu gađanja?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće pitanje. Oznake Crvenog krsta da li su bile postavljene na glavnoj zgradi bolnice gde se nalaze pacijenti i svedokinja ili na nekoj sporednoj zgradi bolnice?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jedan veliki znak Crvenog križa je bio postavljen na sadašnjoj upravnoj zgradi, gdje su takođe bili pacijenti u podrumu, a osim toga smo imali veliki znak Crvenog križa na travnjaku između nove i stare bolnice u predjelu pored protuatomskog skloništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi: zašto nije postavljen znak Crvenog krsta upravo na glavnu zgradu u kojoj se nalaze bolesnici i ranjeni?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Zato što je taj krov na glavnoj zgradi nepristupačan sa vanjske strane. Ima pet katova i kad je donešena odluka da se mora postaviti znak Crvenog križa, kad je već donešena odluka, već se pucalo na bolnicu i bilo je jako rizično, odnosno nemoguće penjati se na zgradu koja je imala pet etaža.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li dozvoljavate da se slažemo u zaključku da nikakve vidne oznake na zgradi u kojoj ste vi radili i gde se nalaze bolesnici u glavnom delu nisu postojale?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu se s tim složiti, jer je neposredno pored te zgrade bio veliki, uočljivi, 30 metara veliki znak Crvenog križa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko je od tog znaka Crvenog križa bilo daleko skladište municije MUP-a Hrvatske, zgrade policije hrvatske i samog skladišta municije?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja to ne mogu reći, obzirom da ne znam gdje je bilo skladište policije hrvatske.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Stanica je bila daleko, složili smo se, oko 100 do 200 metara, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: 500 metara je bila policija gdje sam ja išla u ured slati faks i telefonirati, a ne znam da li je tamo bilo skladište.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje glasi: po saznanju svedoka, da li je zgrada policije gađana artiljerijski ili od strane aviona?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne samo zgrada policije, nego i Suda i sve zgrade. Nije nijedna zgrada u Vukovaru za vrijeme rata ostala neoštećena. Sve su gađane, samo je pitanje koliko je koja oštećena.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, pitao sam za zgradu policije i da li možete ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Rekla sam da kao i sve zgrade, tako i ta zgrada je pogodjena više puta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kojim projektilima zgrada policije?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam točno kojim, jer gađano je i sa granatama i sa avionima, ali većinu vremena sam ja bila u bolnici, tako da ne mogu reći kojim projektilima je baš policija gađana.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje, pošto se svedokinja već o tome izjašnjavala neki dan i pošto se nalazila uglavnom u podrumu, to jest atomskom skloništu. Na osnovu čega je, moje pitanje glasi, procenjivala odakle dolaze projektili ako se nalazila u podrumu zgrade bolnice?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja nisam nikada rekla da sam se nalazila u podrumu u protuatomskom skloništu. Moj ured je bio u suterenu bolnice. Ja sam stalno izlazila van, obilazila bolnicu, išla u grad, išla kući, išla u Štab, policiju, tako da sigurno mogu procjeniti koliko i kakvih projektila je padalo i na bolnicu i na cijeli grad.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na osnovu ovog odgovora, procenjujem da se svedokinja dosta kretala po gradu svaki dan. Pitanje glasi: koliko je to vremena bila, kada je odlazila u policiju, kada je odlazila i vraćala se kući, odlazila u Štab Zbora narodne garde, koliko je to vremena provodila napolju i koliko se slobodno kretala, pošto smo čuli odgovor?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nisam se slobodno kretala, jer su stalno padale granate i stalno sam bila u riziku da me pogodi granata. Ali sam gotovo svakog dana, ne baš svakog, ali gotovo svakog dana išla ili u policiju ili u Štab poslati faksove, išla u stambeno naselje gdje sam živjela, odnjeti ljekove i hranu. Svako veče sam odlazila kući spavati i ujutro ponovo u bolnicu, mada sam na taj način izlagala svaki put... zapravo izlagala se riziku.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete reći koliko je vaša kuća daleko od bolnice i da li ste automobilom takođe odlazili svakodnevno dva puta i vraćali se?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Zgrada gdje sam ja živjela udaljena je oko 500 metara od bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako ste odlazili?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Isto automobilom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I vraćali se?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je nekada oštećeno vaše vozilo za ta tri meseca, znači najmanje 200 puta je bila na otvorenom prostoru, ne računajući odlaske u štabove policije i štabove Zbora narodne garde, a toliko je palo granata?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jeste. Više je puta oštećeno. Jedanput se sjećam kad sam išla poslati faks, dok sam ja bila unutar policije, u auto je udarila granata. I svakodnevno kad sam vozila, to je moralo biti pod punim gasom, vrlo brzo, bez stakala. Sve su šoferske bile polupane. Vidjela sam ispred i iza sebe kako padaju granate.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Tom prilikom kada je pogoden automobil u dvorištu policije, da li je zapaljen, da li je uništen taj njen automobil ili je nastavila kasnije sa tim uništenim da se vozi po gradu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nije ni zapaljen, ni uništen, ali sam se morala pješice vratiti. Više ga nisam mogla koristiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A dobro, sledećih dana kako ste odlazili u Stožer?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Sa drugim automobilom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kojim i čijim?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Imali smo automobile unutar bolnice koje nam je dodjelila na upotrebu policija preko zadužnica. Radilo se o jednom Jugu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Koji sam naviše vozila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koje je boje samo taj automobil i da završimo?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Crvena.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Crvene. Dobro. Da li može Sudu da objasni svedok razliku između avionskih i tenkovskih granata, pošto se opredeljivala u svom slobodnom izlaganju juče na te okolnosti?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Kako mislite razliku? Naravno da mogu da kažem razliku kako izgleda eksplozija ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prvo, kako izgledaju granate? A drugo, kako je procenjivala kada se nalazila u bolnici da je granata avionska, a kako je procenjivala da je tenkovska? Na osnovu čega ako se nalazi u zgradi? Da li ima neko vojno iskustvo ili na neki drugi način?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nemam nikavo vojno iskustvo niti sam uopće znala prije rata kako izgleda granata niti bomba.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ali sam vidjela kad je pala granata na bolnicu kako je ekspolodirala i vidjela sam kako je eksplodirala avionska bomba teška 250 kila, jer su istovremeno pale dvije. Jedna je eksplodirala na drugom katu, gdje je kirurgija, a druga nije eksplodirala, tako da sam je vidjela kako izgleda, obzirom da nije eksplodirala, nego je pala na krevat sa pacijentom. I jasno mogu vidjeti razliku... Znam sada razliku kako izgleda kada tenkovske granate ekspolodiraju, kad "veberovi" pucaju, kada avionske bombe padaju i sve vrste oružja koje sam doživjela, to bih znala i danas prepoznati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. To će vas naknadno pitati, o tim razlikama. Moje pitanje glasi. Pošto je videla onu bombu o kojoj se izjasnila, koja je probila tri sprata. Čuli smo za ovu drugu bombu na drugom spratu. Da li postoji još neka avionska bomba koja je probila spratove ili je to jedna jedina koja je udarila u bolnicu, koju je ona videla sa tim dejstvom?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Vidjela sam najmanje 20 takvih bombi koje su pale u dvorište, na bolnicu, u okolicu bolnice. Jedna ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je... Oprostite ... Moje pitanje je glasilo da li ste videli još jedan projektil avionski ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jesam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koji je kao ovaj... koji je kao ovaj ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jesam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa niste čuli do kraja pitanje... Koji je kao ovaj probio tri sprata i ostala neoštećena? Da li je još neka avionska bomba, koja je pogodila u bolnicu, probila tako spratove i onda ste vi to uočili ili kasnije videli?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Takvu koja nije eksplodirala mislite?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koja je i eksplodirala ili nije eksplodirala?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Koja je eksplodirala, vidjela sam, rekla sam vam, koja je pala na protuatomsko sklonište, zarušila hodnik sa pacijentima, koja je pala na taj hodnik koji spaja dvije bolnice i potpuno urušila armaturalnu mrežu na tim pothodnikom, koja je pala na bolničku kuhinju i eksplodirala i potpuno je srušila, koja je pala na dvorište bolnice i napravila krater promjera tri metra.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. To smo čuli tri primera. A čuli smo od svedokinje, odnosno od vas smo čuli da je dnevno padalo 70 do 80 avionskih bombi na zgradu bolnice. Meni se čini da onda vaša procena da je toliki broj padaо, da je uopšte padaо taj broj granata se ne slaže sa ovim opisom koji ste danas izneli ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Niste ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Bilo je vrlo nelogično ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, niste vi dobro pazili moje svedočenje ...

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor na ovo pitanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore izvolite.

TUŽILAC MOORE: Prigovor. Primedbe kolege, odnosno njegovo mišljenje o preterivanju ili ne preterivanju nemaju nikakvu ulogu u iskazu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ono šta ste vi zapravo uradili, bilo je iznošenje vašeg ličnog mišljenja. Vi svedokinji morate izneti tvđnu i to takvu koja je objektivna i nepristrasna i neutralna, a ne vaše lično mišljenje. Vaše lično mišljenje i mišljenje gospodina Moorea ili bilo kog drugog advokata nije relevantno u ovom postupku. Dakle, radi se o tome na koji način vi gradite svoje pitanje. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Časni Sude, hvala. Potpuno ste u pravu samo za ovaj deo pitanja. Sledeće pitanje glasi: da li su sanitetska vozila o kojima ste se izjašnjivali, zapaljena fosfornim bombama?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Na zgrade gdje su bila parkirana vozila i gdje su bile majstorske te barake pale su zapaljive granate koje su izazvale požar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitao sam da li su automobili Crvenog krsta zapaljeni fosfornim bombama ili nisu? Da li su zapaljeni?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Zapaljeni jesu. Ali ne znam da li su bile fosforne bombe u pitanju, jer se to dogodilo tako da je to, kad su pale te granate, planulo je sve, izgorilo u roku od sat vremena.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su vama poznate fotografije snimljenih automobila Crvenog krsta na kojima se vidi da su oni oštećeni, ali ne i zapaljeni?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam na koje fotografije mislite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. To ćemo drugi put. Znači ne znate. U redu. Hvala.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, nego ne znam na koje vi mislite. Naravno da sam vidjela i fotografije i takvih situacija jako puno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I da li ste videli fotografije tih zapaljenih automobila o kojim sada govorite?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam na koje mislite, kažem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U pogledu bojnih otrova. Čuli smo da su bacani bojni otrovi. Bombe sa bojnim otrovima. Da li je vama poznato da bojni otrovi uništavaju sva živa bića, ne samo ljude?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Iz mog skromnog znanja iz prethodne edukacije, znam da postoje različite vrste bojnih otrova.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zahvaljujući toj skromnoj edukaciji, o kojoj se vrsti radilo ovog puta?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ovog se puta radilo o plinovima koji su izazivali suzenje očiju, kašalj i neugodni miris po "DDT-u".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato kada se gađa neki prostor sa bojnim otrovima, da se posle toga dugo vremena taj prostor ne može koristiti, jer je potrebna detaljna dekontaminacija tog terena i dugotrajna?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Opet kažem, zavisi o kojim se bojnim otrovima radi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato da se pripadnici Zengi, Zbora narodne garde presvlačili u civilna odela u bolnici da bi izbegli hapšenje vojnih vlasti nakon pada Vukovara?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ta činjenica mi nije poznata na taj način na koji vi pitate. Većina ljudi koji su bili u bolnici nisu uopće imali uniforme Zbora narodne garde.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Ja bih molio časni Sude da joj se predoči izjava Kolesar Binazije od 19. i 20. juna 1995. godine, strana 6, prvih šest redova. To je izjava koju smo mi dostavili službana Sekretarijata (Registry) ovog Suda... Službama ovog Suda, pošto tehnika još nije proradila do kraja, jedino su prihvaćeni i skenirani dokazi koji će biti uvođeni danas kao dokazi, što znači da to postoji, da li mogu da prikažu, ili ja sam obezbedio zbog Suda da ne bi bilo otezanja i kopije. Znači i papirnu dokumentaciju, pored ovoga što smo poslali Sudu. Tako da ja mogu odmah svedokinji predočiti, dati joj fotokopiju ako vi želite.

SUDIJA PARKER: Hvala. To bi bilo od pomoći.

TUŽILAC MOORE: Da li mogu da uložim prigovor na ovaj predlog?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Ja smatram da to nije prikladan način unakrsnog ispitivanja svedokinje ako joj se pokaže izjava drugog svedoka. Ja prihvatom da je to prihvatljiva procedura ako se svedokinji kaže, kao što ste vi časni Sude rekli juče, šta biste vi rekli ako neko drugi kaže da su oni presvlačili očevo ili recimo, ako se pomene ta tema. Međutim, pokazati izjavu drugog svedoka po meni je neprihvatljiva praksa. Jer taj drugi svedok, odnosno njeno svedočenje tiče se samo tog svedočenja, a ne direktno ove svedokinje. Dakle, ova svedokinja svakako može da iznese svoje stavove o nekoj tvrdnji, ali ne o izjavi.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, to što kaže gospodin Moore jeste utemeljeno. Vi se sećate šta sam ja o tome rekao juče. Normalna praksa bi bila da vi postavite pitanja, oslanjajući se na ono što je po vašem shvatanju izjava neke druge osobe koja će možda da bude svedok u ovom Predmetu. Ili recimo, na osnovu dokaza koji će da budu izvedeni po vašem shvatanju. Međutim, obično vi ne možete da predočite svedoku samu izjavu, osim ukoliko je to opravdano, s obzirom na vaša pitanja. Dakle, možda možete jednostavno da pitate svedokinju da li bi se ona složila sa onim što vi verujete da je sadržano u izjavi te druge osobe. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Pa evo, pokušaću sistemom koji je potpuno ili predočio izjavu ili okolo naokolo, ali prihvatom. Ako su takva pravila ustanovljena juče, prihvatiću. Dakle gospodo Bosanac, ljudi koji su... da li su u bolnici postojali ljudi koji su obezbeđivali bolnicu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je postojalo unutrašnje obezbeđenje?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko ga je činio?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pripadnici policije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko ih je bilo?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Otprilike tri do četiri.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde su se nalazili u bolnici kad su obezbeđivali, u kom delu bolnice?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Na ulazu bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo na ulazu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su bili naoružani?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa kako su onda obezbeđivali bolnicu?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa oni su tamo držali kao neku stražu. Bili su prisutni. Ali ti koji su bili unutar bolnice nisu bili naoružani. Ovo koji su bili ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koji su bili naoružani?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ovi koji su bili izvan bolnice i koji su bili od Štaba obrane, znači pripadnici Zbora narodne garde, zaduženi za osiguranje bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je bilo pripadnika Zbora narodne garde, naoružanih?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Oni su se isto tako mjenjali. Uvjek ih je bilo između četiri i šest.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A koliko unutra?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Tri do četiri pripadnika policije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Znači ukupno oko desetak svaki dan.
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa ja bih rekla oko šest.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ne slaže nam se matematika. Ako je napolju bilo četiri do šest, a unutra tri do četiri, nije ukupno šest.
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa dobro, onda je sedam. Ako je bilo vani četiri, a unutra tri. Ne mogu reći da je uvjek bilo tako. Recimo, kada su padale granate, nikog nije bilo vani, jer su se svi sklonili negdje u neko sklonište.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa ili u sklonište na ulazu u bolnicu, ne sklonište, nego ulaz bolnice ili u Hitnoj pomoći ili negdje, naravno, gdje su mogli skloniti glavu. Nisu stajali vani na dvorištu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada su prestala borbena dejstva, šta se desilo sa tim policajcima koji su unutra obezbeđivali bolnicu?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Oni su isto tako ostali, neki od njih, u bolnici ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li u svojim uniformama?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta je bilo? Jesu li se predali u uniformama policije?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja to ne mogu reći, zato što sam ja onda bila odvedena. Recimo znam da dva pripadnika policije, Lukenda Branko i Tomislav Hegedušić nisu ni bili nikad u uniformi. A ovi koji su bili kao unutrašnje osiguranje, oni jesu bili, ali oni su se stalno mijenjali u turnusima. E sad točno kad su ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Verovatno ste pogrešili. Mislite na spoljašnje obezbeđenje?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, nego na unutrašnje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Unutrašnje obezbeđenje je imalo uniforme?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Kažem, bila su dva policijca koja su uvjek imala uniforme, a dva nisu imala uniforme. Ali ja ne znam kako su oni dočekali jugoslavensku vojsku i gdje. Ja to nisam vidjela, jer sam ja to jutro bila odvedena i ne mogu se sjetiti točno kad su oni odvedeni. Znam samo da su odvedeni. Neki prethodnog dana. Znači 19, na ispitivanje, a neki još uvjek se vode kao nestali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A šta bi sa spoljnim obezbeđenjem, pošto ste vi bili napolju, tu ste dočekali vojsku, da li je to spoljnje obezbeđenje koje se zvalo Zenge i koje je bilo naoružano, da li su oni dočekali vojнике koji dolaze po prvi put ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde su bili?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pobegli?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam. Nisam ih vidjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li dozvoljavate mogućnost da su ušli unutra u bolnicu da se sakriju?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Dozvoljavam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A šta biste vi rekli ako bi vam ja saopštio da postoje osobe koje su bile zaposlene u bolnici, koje izjavljuju da su u bolnici bili naoružani pripadnici MUP-a Hrvatske, da je bio veći broj naoružanih ljudi koji su pripadali Zengama i koja bi izjavila da se nije moglo reći ko je bio ranjen, a ko se pretvarao? Da je bio ogroman broj ljudi. Kako biste protumačili takvu izjavu i da li je prihvataće kao moguću i istinitu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu je prihvati kao istinitu, jer ja ne znam ništa o tome. Ja znam ko je bio ranjen, da je taj bio ranjen. Da li se neko u tim danima kad je bilo tisuće ljudi pridošlo iz okolnih skloništa, gdje nalazaio, ja to ne mogu reći. Ali znam da oni koji su bili ranjeni zavedeni su na spiskovima da su bili ranjeni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje. Da li ste vi lično ili neko od vaših lekara bilo kada stavljali zavoje i gips osobama koje nisu bile povređene?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih molio za kratko zatvorenu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde je sedište Stožera bilo u novembru 1991. godine u koji ste vi, rekli ste, vrlo često odlazili?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: U dvorištu Sekretarijata narodne obrane.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jesu li sastanci održavani u dvorištu ili negde unutra?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: U novembru mesecu ja nisam prisustvovala sastancima u Stožeru obrane grada Vukovara, ali taj Stožer se nalazio u dvorištu u protuatomskom skloništu. Ja sam tamo odlazila da šaljem faksove i apele za pomoć i potrebe koje su nužne za bolnicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li poznajete Rudolfa Vilhema?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Poznajem ga, ali ne osobno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta možete reći Sudu ko je ta osoba?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam da li mislimo na istog čovjeka. Ja poznajem osobu pod tim imenom, mislim da je to suprug od jedne naše kolegice koja je stomatolog, zubar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je bilo kada... U pravu ste. Da li je bilo kada bila zajedno sa Rudolfom Vilhemom u opštini za vreme ovih bombardovanja, kao što vi kažete?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja? Da li sam ja bila? Ne, ne sjećam se

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste nekada zajedno bili u Stožeru Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne sjećam se. Možda je on bio тамо, ali ja ga nisam uočila.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako biste prokomentarisali izjavu osobe da ste vi 17. novembra 1991. godine u Stožeru Zbora narodne garde bili na sastanku i lično predložili da uniforme obuku pripadnici Zenge da bi se spasili od hapšenja? Da li je to moguće da ste vi to mogli predložiti i da li ste to predložili ako je moguće?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: To nije moguće. Ja to nisam predložila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, možda nisam bio precizan. Da li je predložila da obuku bele bolničke uniforme? Možda nisam bio precizan.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Čuli smo da je svedokinja videla bombardovanje tenkovskim granatama. Može li reći Sudu koliko su udaljeni bili ti tenkovi preko puta Dunava, a juče smo čuli od vas, sa srpske strane, do bolnice?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa teško je to sada meni reći koliko je širok Dunav na tom djelu. Bolnica se nalazi vrlo blizu obale, odnosno nalazi se 100 metara do obale, a širok je Dunav možda na tom djelu 200 do 300 metara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sve ukupno od bolnice do tenkova, dakle može biti po vašoj slobodnoj proceni koliko?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: 500 do 400 metara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U to vreme, ako dozvolite, znači pitanje nije ličnog karaktera, nego iz profesionalnih razloga, da li ste tada nosili naočare?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jesam. Uvjek nosim naočare.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koju dioptriju ste imali tada?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Minus jedan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I da li ste mogli da vidite na tih 500 metara iz prizemlja bolnice tenkove na ostojanju od 500 metara, a da pri tome između vas i tenkova postoje zgrade?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Vidjela sam ih naravno, jer ne bih rekla da ih nisam vidjela ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jer sam se vozila sa autom i vidjela sam direktno drugu obalu na kojoj su bili tenkovi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Čuli smo od svedokinje da je jednom prilikom bila zapaljena bolnica, krov i da su gasili taj požar. Pitanje glasi: čime su gasili taj požar u bolnici, ko je učestvovao, koliko se to ljudi pelo gore na krov da gasi?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Osim mene, još troje ljudi se penjalo sa mnom. Gasili smo vodom a požar je bio takav da je gorilo između pokrovnih ploča i zida ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Ko je sa vama još učestvovao u tome?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Marko Mandić ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste koristili pesak koji se nalazio u dvorištu, za gašenje tog požara ili niste? Pošto je u tim situacijama obaveza da se koristi pesak. Da li znate?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, nismo. Mi smo imali pjesak u vrećama na prozorima, nego smo vodu nosili i gasili smo vodom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači ako ste imali pesak u vrećama na prozorima, da je to služilo kao zaklon za pucanje iza tih vreća peska kao što je poznato u vojnoj praksi?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste imali pesak u dvorištu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Kako mislite u dvorištu?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste imali velike količine peska u dvorištu, da budem potpuno precizan, da li ste imali pesak u kome se nalazilo skladište oružja?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li je ovo dobar trenutak da napravimo pauzu?

ADVOKAT BOROVIĆ: Upravo sam razmišljao o tome da bi mogli možda da napravimo pauzu. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Nastavićemo sa radom u 10.15.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pitanje. Vi ste objasnili Sudu sve ono šta je vezano za blokadu puteva. Vrlo precizno svaki put, svaku ulicu, zapreke i sve ostalo, to smo čuli na pitanje tužioca. Moje pitanje glasi: zbog preciznosti blokada koje ste opisali, pod jedan, da li je to vaše saznanje vojne prirode?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Kako mislite vojne prirode?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste lično obilazili i videli te blokade ili ste dobili obaveštenje od pripadnika Zbora narodne garde ili nekoga iz policije?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Dobila sam to obavještenje od vozača Hitne pomoći, od ljudi koji su dolazili u bolnicu, a najviše od vozača Hitne pomoći koje sam slala na intervencije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste tih dana imali neki vojni zadatak?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne. Bar ja ne znam na šta mislite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Mislim na sve ono šta je vezano za vaše odlaske u Stožer Zbora narodne garde, odlaske u zgradu policije ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I tako dalje? Na pitanje Tužilaštva rekli ste da ste dobili uputstva od odbrane grada da vodite evidenciju bolesnika i ostalih.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se to može smatrati nekim od vojnih zadataka?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ako to mislite da je vojni zadatak, onda da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste nekad od pripadnika Zbora narodne garde i od pripadnika MUP-a, odnosno policije dobijali zadatke koje ste posle toga pretočili u vaše apele sa vašim potpisom i pečatom bolnice? Da li to znači da ste u stvari podatke dobijali od njih i da to nisu vaši podaci?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, to nije. Nisam dobijala nikakve podatke od njih.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada sam vas pitao za ova uputstva o vođenju evidencija za ranjene, pitanje glasi: od koga ste tačno dobili taj nalog, kada ste dobili taj nalog i gde ste ga dobili?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Dobila sam prvo nalog o vođenju evidencije svih ranjenih i poginulih osoba od Glavnog štaba saniteta Republike Hrvatske. U avgustu su nam zapravo donjeli kompjuter sa apliciranim programom za ovu evidenciju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kada ste dobili ova uputstva od Stožera Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Od Zbora narodne garde, pa ne mogu reći kada. U devetom ili desetom mjesecu smo dobili uputstva za vođenje posebnih kartona koji su se zvali ranjenički kartoni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li ste sačuvali podatke iz te kompjuterske obrade koje ste nam sada saopštili? Ako jeste, gde se oni nalaze?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Do 6. novembra ti su podaci kroz elektronsku poštu slani u Glavni stožer saniteta Republike Hrvatske u Zagreb i to je dokumentacija koju mi posjedujemo i sada. A cjelokupnu dokumentaciju, ponavljam, i medicinsku i kompjuter i svu ostalu je odnjela jugoslavenska vojska nakon okupacije Vukovara, u Beograd.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li sam dobro shvatio da je to ono šta je pokušao tužilac da nas obavesti, da je nakon dolaska poslednjeg svog u Vukovar, pribavio podatke koje će saopštiti u budućnosti Odbrani? Da li su to možda ti podaci koje ste vi predali tužiocu kada je došao u Vukovar?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam na koje je on mislio podatke. Vi ste mene pitali da li smo sačuvali podatke. Ja kažem na koji način smo sačuvali. Ali original podatke, ponavljam, jugoslavenska vojska ima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje glasi: kada je poslednji put uvaženi kolega tužilac bio u Vukovaru, da li ste mu predali te podatke ili niste?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Tada sam mu predala više podataka, između ostalih i te koje smo imali preko kompjutera poslane u Zagreb za vrijeme agresije na Vukovar i bolnicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. U apelu 22. oktobra 1991. godine, koji je uveden kao dokaz Tužilaštvo broj 6 u ovom Sudu, stoji ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pardon ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako možete i da nađete da biste pratili... Može, može. U redu. Stoji da su toga dana, dakle 22. oktobra u bolnicu dovedeni vojnici, među kojima i Saša Jović. Da li sam tačno citirao ovaj dokaz koji je tužilac uveo, predložio da se uvede kao dokaz?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da, da. Točno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sada bih izneo da ste vi u vašoj izjavi 19. i 20. juna i 21. i 23. jula 1995. godine datu istražiteljima na strani 4... Inače da bi Sud mogao pratiti, ta izjava se nalazi kod oficira, odnosno kod službenika pod brojem 2D 01-0084. Molim da se to pokaže. U kojoj stoji... Dakle, ne da se pokaže apel, već da se pokaže izjava Vesne Bosanac koji je dala istražiteljima pod brojem koj vi imate. Dakle, ako je tehnika proradila gospodine predsednče. Znači izjava na strani broj 4, stav broj 3

doktorke Vesne Bosanac i molim da se ova strana pokaže na ekranu. Moje pitanje glasi: da li je dala izjavu istražiteljima 19. i 20. juna i 21. i 23. jula 1995. godine?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na strani 4, stav 3 koja se sada nalazi na ekranu, vrlo precizno u vašoj izjavi stoji: "Hrvatski vojnici doneli su tri vojnika u novembru mesecu 1991. godine", šta je potpuno suprotno apelu od 22. oktobra, dokaz broj 6 Tužilaštva da je u stvari tog dana donešen Jović Saša. Šta je tačno, ono šta ste rekli istražiteljima ili ono što piše u apelu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Moram skrenuti pozornost gospodinu branitelju da u mom primjerku moje izjave koju sam dala istražiteljima 1995. godine u stavku 2 stoji ovako: "Do studenog 1991. godine ... "

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE : Izvinjavam se časni Sude, nije to ta izjava ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja čitam svoju izjavu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja imam jednu jedinu izjavu koja je dobijena od Tužilaštva, koju sam identifikovao potpisano od strane Vesne Bosanac koja se kompletno nalazi... Predata je oficiru, to je jedna jedina izjava ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Evo ja vam mogu pokazati moju izjavu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Mislim da tehnika malo ne funkcioniše dobro ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ovdje je izjava u kojoj precizno piše "do studenog". Možda je krivi prijevod. Ali ja nisam u to vrijeme mogla precizirati, samo sam rekla "do studenog". To znači, sve prije studenog.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa časni Sude, izjava koja se nalazi na ekranu, upravo je to ta izjava i ona je predata ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, ja se ispričavam. Dozvolite, ja imam izjavu. Međunarodno sud za... Evo. Možda vi imate neku radnu verziju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da ne bi prešli na zbumjivanje, nemam radnu verziju. To je jedina izjava. Evo ista izjava ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa mislim i ja imam izjavu. Evo možete se uvjeriti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, na kojoj ste strani vi?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Na četvrtoj stranici. Moja izjava ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to ta izjava koja se nalazi na ekranu. Pogledajte ekran ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: To može biti ta izjava, ali nije ista verzija, jer moja izjava ima četiri stavka. O Saši Joviću se odnosi drugi stavak, a kod vas se odnosi na treći ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, da ne bi svaki put gubili vreme bez moje krivice, znači vrlo korektno sam poslušao sve vaše sugestije i danas se tako ponašam. Ovo je sada malo neko... Neka nam tužilac pomogne. On je učesnik u postupku. Evo pitaćemo tužioca. On je te izjave dostavio Odbrani. Da li je to ta autentična izjava?

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore ...

TUŽILAC MOORE: Pa ja radim na engleskoj verziji. To je samo jedna izjava i postoji samo jedna izjava. Na engleskom je to kod mene na strani 4 od 13. I ja mislim da je to strana na koju se misli u engleskoj verziji i to bi bilo u drugome pasusu. Kod mene piše u prevodu "do novembra" ili "u novembru 1991. godine". Ako uvaženi kolega ide na dokument koji je pred Sudom i koji je zapravo u tabulatoru 6, kako ja zovem, to bi bio dokazni predmet 6, strana 13 i ja prepostavljam da on pokušava zapravo da vidi da se radi o činjenici da se radi o 22. oktobru i do novembra meseca. Ja ne znam ni za jednu drugu izjavu i siguran sam da druga izjava ne postoji. Ali bilo bi dobro da vidimo taj dokument koji doktorka ima i možda bih onda mogao da pomognem. Mogu li to da vidim, molim vas?

SUDIJA PARKER: Hvala

TUŽILAC MOORE: Kaže mi uvaženi kolega koji sedi levo da je jedna na hrvatskom, a jedna na srpskom. E sada, da li je to u redu ili nije, ne znam. Verovatno kolege znaju bolje nego ja. Ja sam mislio da se radi manje-više o istom jeziku, ali ko sam ja da o tome sudim. Ali mi ovde imamo izjavu u kojoj piše "do novembra 1991. godine", a u elektronskoj verziji koju vidimo na ekranu piše... Ja bih rekao da je to ista izjava, ali da su izvršene neke promene u jeziku. Vidim da gospodin Lukić potvrdno klima glavom.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Moore. Pa mislim da nemamo samo srpsku, odnosno BHS verziju, nego i hrvatsku verziju teksta. Svakako u mom veoma ograničenom znanju jezika i u dokumentu na engleskom i na BHS-u piše "u novembru 1991. godine", ali nisam siguran šta piše u dokumentu na hrvatskom.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ne, ovo je bio, ako dozvolite časni Sude, dobar pokušaj tužioca, ali ja se ne mogu složiti. Sve simpatije na način kako vodi svoja izlaganja. Vrlo je precizna izjava koju sam bio dužan da predočim, odnosno da pokažem svedokinji, koju je ona potpisala, a u toj izjavi i na srpskom i na hrvatskom jeziku piše "u novembru meseci 1991. godine".

SUDIJA PARKER: Mislim da se svi slažemo da se radi o novembru 1991. godine, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Do novembra. Radi se o tome, naime to je pitanje sporno, zar ne?

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se. Ne mogu se složiti, pošto ono... Ja ne predlažem uvođenje ove izjave kao dokaza, samo ...

SUDIJA PARKER: Ma nemojte da se izvinjavate. Ako sam ja pogrešio, ispravite me. Tu nema nikavog problema i nemojte da se u vezi s tim brinete.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, dakle izvinjavam se zbog toga što svaki put kad krenem na ovaj način, ispadne malo zbog tehnike zbrka, ali od ovoga ne mogu da odustanem. Ovo je krucijalno važna stvar. Ja sam samo jedan primer izdvojio od ovih apela pomoći, želeći da pokažem Sudu da možda ona nije pravila te apele, pošto izražavam sumnju, pa zato je različit datum. 22. oktobar, odnosno 22. deseti i 1. novembar, 1. jedanaesti je ogromna razlika o ovoj važnoj činjenici koja se pominje u više faza ovog našeg krivičnog postupka. Dakle, u verziji hrvatskoj koju je potpisala svedokinja piše u novebru mesecu, ne do, pa vi odlučite šta ćemo sad sa ovim pitanjem. Prihvatiću vašu odluku u bilo kom pravcu.

SUDIJA PARKER: Ja bih sugerisao da bi zapravo bilo dobro da se svedokinja predoči hrvatska verzija, pa da vidimo da li se ona slaže s vama da li tamo piše u novembru. Možete li vi to da uradite, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa to je najbolje šta ste predložili. Evo upravo svedokinji ponovo, a ona to ima i na ekranu, dajem hrvatsku verziju u kojoj piše šta?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne morate mi to kopirati, nego želim taj dokument.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je vaš potpis na tom dokumentu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ovdje ja ne vidim svoj potpis, nego samo piše "potpis/paraf". Ni na jednom od ova dva dokumenta ne vidim svoj potpis, a reći ću vam i zašto ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na zadnjoj stani da li imate vaš potpis?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Polako.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mogu u međuvremenu da pomognem. Evo na kraju te izjave piše potvrda prevodioca koja u tački 3, kaže da je gore navedenu izjavu

samo usmeno prevela sa engleskog na hrvatski jezik, a ovo što predočavam je upravo hrvatski jezik i sve je veoma jednostavno.

SVEDOKINJA BOSANAC: Samo malo. Znači radi se o dva različita dokumenta. Nijedan nije potpisano mojim potpisom. Nijedan. Ni vaš ni moj. Ovaj prvi dokument koji ste vi meni sad uručili ima 15 strana, a ovaj dokument koji sam ja dobila preko Tužiteljstva ima 13 strana. Ovo dokumenti su korišćeni u ranijim procesima, prepostavljam protiv Dokmanovića i Miloševića, jer ta je izjava uzeta još 1995. godine. Ako želite da o tome razgovaramo, ja predlažem časnom Sudu da nađe original izjave koja je potpisana mojom rukom, jer ovo su očito sve neke kopije i radni materijali.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, da li je svedokinja potpisala na hrvatskom ili na engleskom, verziju? Koju je verziju potpisala svedokinja.

SUDIJA PARKER: Ili BHS verziju. Doktorko, možete li vi da nam pomognete?

SVEDOKINJA BOSANAC: Ja se moram sjetiti. To je bilo 1995. godine. Ja mislim da sam potpisala na engleskom verziju koju mi je predočio istražitelj tadašnji kome sam dala izjavu. Ali problem je u toj jednoj riječi. Znači gospodin branitelj želi dokazati da ovaj moj apel nije točan, ali ne može to dokazati iz ove izjave koja je 1995. godine napravljena i piše "do studenog". Znači to je jedan period, a ne točan datum. U apelima točno piše, što sam ja potpisala, kad se što događalo. Ja držim da je to točno.

SUDIJA PARKER: Koliko ja shvatam doktorko, vi kažete da nijedna kopija, odnosno nijedan dokument koji je sada stavljen pred vas nije original, te da nijedan vi niste potpisali. Vi ste dali sličnu izjavu barem u jednom od ova dva dokumenta 1995. godine. I koliko se vi sećate, vi ste potpisali tu izjavu na engleskom jeziku. Mislite da su ova dva dokumenta pred vama različita zbog njihove dužine. Je li tako?

SVEDOKINJA BOSANAC: Da.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li vi imate pristup originalnim dokumentima? Prepostavljam da ne, ali pitam vas.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, svu dokumentaciju koju sam predočio Sudu i dali smo svedokinji kopije onoga šta je Tužilaštvo nama obelodanilo kao Odbrani. Znači ja drugo nisam ni mogao imati. Uostalom, piše da je ovo verzija prevodioca. Ali ja imam pitanje za svedokinju.

SUDIJA PARKER: Ja ču to sada da razjasnim. Ako vam treba original, videćemo da li on postoji i da li je na raspolaganju. Ali vi se izgleda usredstređujete na ono šta je sasvim jasno prevod. I može da bude da je u prevodu došlo do greške u poređenju sa originalom, a pitanje je zapravo da li je reč, odnosno izraz koji je korišćen u izvornom

dokumentu bio "do novembra 1991. godine" ili "u novembru 1991. godine". Može da bude da su engleske reči "by" i "in" zapravo pretrpele neke netačnosti u prevodenju. Ja ostavljam vama na volju da vidite hoćete li da ostavite to po strani ili ćete i dalje da postavljate pitanja s tim u vezi ili želite prvo da dobijete originalni dokument?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja bih samo da postavim jedno pitanje svedokinji, pa bih mogao da postupim po vašem uputu da za trenutak to ostavimo po strani. Moje pitanje glasi: na kom je jeziku davala izjavu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Na hrvatskom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledće pitanje. Kada se vozila... Kada je u bolnici nestalo struje prvi put i da li je nestajalo struje?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nestajalo je naravno, ali ne mogu se sada sjetiti kada je točno prvi put nestalo struje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako su se snalazili kada nije bilo struje? Da li su koristili aggregate?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li agregati rade na benzin, na naftu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako su se snabdevali za taj benzin?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: U početku, do totalne blokade, odvozeći cisternu u Vinkovce na pumpu. Zatim na pumpe iz grada. Zatim iz privatnih spremnika. Svakako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Konkretno pitanje sledeće glasi. Pošto smo čuli da je svedokinja svakodnevno odlazila kući da spava i da se vraća ujutru, da je odlazila u policiju, u Stožer i na druga mesta, moje pitanje glasi. Da li vam je bilo žao da koristite to gorivo koje je namenjeno bolesnicima i ranjenicima za aggregate ili ste koristili za vašu udobnost da vi spavate jednini kući, a da oni svi dole spavaju, da ih držite kao taoce u podrumima u zatvoru?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Šta je vaše konkretno pitanje?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje konkretno pitanje glasi. Prvo u pogledu benzina, zašto ste tako neosnovano trošili benzin ako je svaki gram potreban za aggregate? A drugo pitanje glasi, da li je nehumano kao doktor da svaku noć odlazite da spavate kući, dok svi ostali, decu i ostale držite zatvorene u podrumima bolnice? Čak ste zabranili da bilo ko napušta bolnicu. Da li to mogu smatrati, kao branilac, da na svojevrstan način vi njih držite kao taoce u bolnici iz svojih znanih razloga?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Znači prvo pitanje. Vozila sam auto na benzin, agregati su radili na naftu. Znači ne koristi se isto gorivo. Prvo pitanje. Drugo

pitanje. Zabranila sam izlazak iz bolnice, jer je bilo previše rizično izlaziti van, obzirom na granate i bombe koje su padale na bolnicu, na okolinu i na cijeli grad. Odlazila sam kući spavati u noći na svoj rizik, jer je bilo previše ranjenika i bolesnika u bolnici i nehumano bi bilo da sam i ja ostala spavati u bolnici. Išla sam na svoj rizik. A noću, to opet ponavljam, noću je bilo zatišje. Nije se toliko pucalo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje: da li su i ostali lekari i sanitetsko osoblje odlazili po noći da spavaju u svojim kućama ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Udobnim poseljama ili samo vi?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, ali to nisu bile udobne postelje ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, ne, nego podrumi gospodine ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Niko nije u Vukovaru imao udobnu postelju 1991. godine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje: kako izgleda dalekometni puškomitraljez? Molim vas da to Sudu objasnite, pošto ste se izjašnjavali konkretno upravo o njemu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja ne znam kako izgleda on, ali znam kako izgledaju meci koji su doljetali u bolnicu iz njega. Ja sam čula od ljudi da su ti meci od dalekometnog puškomitraljeza.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su ti ljudi od kojih dobijate informacije pripadnici Zbora narodne garde ili policije?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To su bili neki laici koji su vam davali informacije?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: To su bili ljudi koji su bili u bolnici i moje kolege i tehničari i vozači koji su imali neka iskustva, služeći nekada JNA.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje: "VBR", oružje koje ste vi pomenuli, kako znate da u nekoliko sekundi izbacuje 16 ili 32 granate? Da li je to vaše vojno znanje, da li ste to dobili od kolega doktora saznanje ili od pripadnika Zenegi ili policije?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu se više sjetiti točno ko je rekao da se to zove "VBR", ali znam kako puca, jer sam to vidjela i iskusila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako znate da je 16 ...
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: To sam čula ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Do 32... Samo malo, oprostite, od 16 do 32 granate da ispaljuje? Ko vam je to saopštio?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da ne zaboravim. Kakva je bila ta elektronska komunikacija koju ste malopre pomenuli, kompjuterima 1991. godine? Šta ste vi koristili?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Kompjuter.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koji?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam negdje napisala. Ne znam više u kojoj izjavi, da smo mi taj kompjuter koji smo dobili u bolnicu, dobili iz Glavnog sanitetskog stožera Ministarstva zdravstva, u avgustu i došao je jedan tehničar iz pošte koji se bavio tim i koji nam je priključio taj kompjuter i unosio podatke u njega. Ja osobno se nisam sa njim koristila. Samo sam diktirala podatke i potrebe za onim što nam je bilo nužno od operme, od ljekova i sanitetskog materijala. To je jedan kompjuter kojim smo se služili i drugi kompjuter koji je bio u štabu kod Jastreba gdje smo isto, gdje sam diktirala potrebe i gdje se elektronskom poštrom slalo dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li vam je poznato da 1991. godine u naoružanju Jugoslovenske narodne armije nisu postojale kasetne bombe, fosforne bombe i "Durandal" bombe? Da li vam je to poznato?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam ja šta je imala jugoslavenska armija. Ja znam točno šta je padalo na bolnicu i na Vukovar, jer ja sam to opisala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako izgledaju kasetne bombe?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Po mojim spoznajama kasetne bombe su one, tako sam isto čula, koje ne eksplodiraju odmah, nego eksplodiraju kod doticaja ulaska u zemlju ili prolaska kroz nešto i nakon nekoliko sekundi tek eksplodiraju. Imaju veliku razarajuću moć.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko vam je to saopštio?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam više. Zaboravila sam osobu koja mi je to rekla.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je ta osoba to saopštila u bolnici?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je bilo vojno lice ili policajac?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam. Ne sjećam se više. Mislim da nije bio ni vojno lice ni policajac.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko bi mogla biti osoba koja daje tako stručno znanje o bombama o kojima ne znam ništa ni Pretresno veće, ni Odbrana, ni tužilac, sem vi kao doktor?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti stvarno. To vam kažem da ne mogu se sjetiti, ali je takva bomba pala pored skloništa, u bolnicu i onda smo o tome razgovarali i to sam čula da je kasetna bomba. Po tome ja to znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Sledeće pitanje: "durandal" bomba, kako ona izgleda?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam ni to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne znate?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko vam je saopštio da se jedna od bombi zove "durandal" bomba?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa kažem da su ljudi to pričali. Ja ne mogu sada reći tko je to pričao i što. Ali točno to što sam vidjela, čula, saznala, ja sam to pisala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li mogu da prihvatom vaš odgovor da sva saznanja o posledicama, o izgledu, o vrsti ste dobili od svojih kolega u bolnici, da nijedno od tih saznanja niste dobili od vojnih lica koji su se nalazili u bolnici, vojnici Zenge, policija ili neko drugi? Da li to znači to?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: To znači da se ja sad ne mogu sjetiti tko je meni šta rekao za koju bombu. A za posljedice nisam ni od koga čula, nego sam ih osobno vidjela.

ADVOKAT BOROVIĆ: U redu. Hvala. Kada ste davali izjavu istražiteljima, nadam se da je u ovom delu dobro unešeno, to je sve šta Odbrana ima u rukama, to je ono što je dostavilo Tužilaštvo, nadam se da prevodioci nisu imali zlu namjeru kada su prevodili, pa onda to posle ustupano Odbrani, istog ovog dokumenta 2D 01-0084, na strani 3, poslednji stav za koji ste potvrdili da ste vi davali izjavu i da je povodom toga pravljen dokument, stoji... Molio bih da se pokaže ta strana svedokinji, pošto ne zna engleski, da joj se pokaže verzija na hrvatskom jeziku, BHS-u.

TUŽILAC MOORE: Da li možda moj učeni kolega zna koja je referenca prevoda na engleski? Bilo bi od koristi ako će pominjati hrvatski dokument da bismo mi mogli da ga pronađemo. Hvala lepo.

ADVOKAT BOROVIĆ: Naravno da znam da je referenca prevoda na engleski jezik, ali pošto mi nešto pokazujemo svedokinji koja ne zna, onda u svakom slučaju imamo verziju na BHS-u, a imamo i englesku verziju 2D 01-0099, poslednji stav, strana 3. Da li mogu da nastavim?

SUDIJA PARKER: Čekamo da se pojavi dokument, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nadam se da to već imamo na ekranima časni Sude. Na engleskom ima, ima i na BHS verziji. Dakle, svedokinja ima BHS, a vi imate na engleskom. Na BHS verziji za svedokinju piše, četvrti red odozdo, strana 3: "Avioni JNA su u nekoliko navrata bacali fosforne bombe koje su izazivale požare koje smo morali gasiti. Sva kola Hitne pomoći u dvorištu su izgorela. Jedna je devojka zadobila teške ozlede od fosforne granate". Moje pitanje glasi, da li je to tačno ovo šta stoji u izjavi doktore Bosanac, koju je dala istražiteljima ili ono šta smo čuli na pitanje tužioca juče, da je devojka Silvana Ivanković, ne ovde u dvorištu gde su bila sanitetska vozila, pogodena, već da su je doneli vojnici Zbora narodne garde, da je bila u vojnoj uniformi i da je donešena odnekuda? Šta je od to dvoje tačno?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Točno je to da su je doneli vojnici Zbora narodne garde. Vi niste dobro protumačili ovu rečenicu u ovoj izjavi danoj 1995. godine. Ja sam tu nabrajala zapravo sva oštećenja koja su se događala tada i u bolnici i posljedice koje smo vidjeli. Jer u nastavku vidite da piše: "njezina vojna uniforma sasvim je izgorjela. Svukli smo uniformu sa nje i stavili je u plastičnu vrećicu kako bi ostavili kao dokaz". Tu nigdje ne piše da je ona stradala u dvorištu bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ovde proizilazi, ako dozvolite, da se upravo odnosi na kontekst bacanja fosforne bombe koja je spalila sva sanitetska vozila. Ali ako je to vaše tumačenje, neka ostane kao vaše tumačenje. Ja idem dalje. Neću vas više oko toga... Mi ćemo proceniti šta je tačno. Hvala vam.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa ne možete vi procjeniti kad ja znam što je točno.

TUŽILAC MOORE: Prigovor. Ulažem prigovor na način na koji moj učeni kolega vodi unakrsno ispitivanje. Nema problema da postavlja pitanja o bilo kojoj temi u unakrsnom ispitivanju, ali ja još uvek nisam video verziju na engleskom. Ne znam da li Pretresno veće to ima. Mi uopšte nemamo verziju na engleskom jeziku.

SUDIJA PARKER: Ima na ekranu. Sva tri člana Pretresnog veća to imaju.

TUŽILAC MOORE: Mi nemamo. I ja pokušavam da to pratim na verziji na papiru i siguran sam da sam došao do dobrog mesta.

SUDIJA PARKER: Strana 3, engleske verzije, poslednji paragraf.

TUŽILAC MOORE: Tačno. Zapravo ...

SUDIJA PARKER: Paragraf koji počinje rečima: "Od tada, pa na dalje situacija je bila užasna".

TUŽILAC MOORE: Da to ja imam i verovao sam da je to to, ali ne znam da li Pretresno veće to ima, kao što kažem, prevod na engleski. Mi nemamo taj prevod i ne znam zašto ga nemamo... Ali sada ga imamo.

SUDIJA PARKER: Da li ste zbog toga bili zabrinuti?

TUŽILAC MOORE: Delimično, jer u sve dužno poštovanje, ako će moj učeni kolega unakrsno da ispituje o tom pitanju, on mora da dozvoli svedokinji da vidi svu dokumentaciju koju hoće da uporedi. Ja prepostavljam da ono šta on čini, to je da poređi svedočenje svedokinje od juče sa izjavom koju je dala. I po meni, ako može da pita da svedokinja odgovori na neko pitanje, treba da joj pročita čitav relevantan pasus i to je suština mog prigovora.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, bojim se da sam sada trenutno malo zaboravio šta ste tačno pitali svedokinju, jer smo imali problem da nađemo u izjavi taj pasus. Da li je to tačno da ste poredili ono šta je svedokinja rekla juče prilikom svedočenja sa ovim delom izjave, sa ovim pasusom?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Časni Sude, prvo da učenog kolegu ipak poučim da sam sve šta je trebalo i na BHS-u i na engleskoj verziji, znači svu dokumentaciju predočio svedokinji i nikakva zamka pitanja nisam postavljao, šta znači da ova pimedba bi bila neosnovana. A što se tiče mog pitanja, ja sam iz konteksta onoga šta je pročitala svedokinja, zaključio da je fosforna bomba pala u dvorište, spalila vozila i da je tom prilikom devojka takođe zadobila opekotine. Dobili smo odgovor kakav smo dobili. Moje sledeće pitanje glasi, da li je još neko bilo kada ili u bolnici ili u gradu, a da je lekarski zbrinut i uведен u zvaničnu medicinsku dokumentaciju, stradao od fosforne bombe?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Koliko ja znam, ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, to je dovoljno. Svedokinja je pominjala kapetana u Negoslavcima kada je odlazila na razgovore sa, sada, generalom Mrkšićem. Tog kapetana je kasnije viđala u Sremskoj Mitrovici. To je izjava koju smo čuli. Pitanje glasi: u kom svojstvu se taj kapetan vama obraćao ili ste ga zapazili u Sremskoj Mitrovici?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam tu osobu koja mislim da je bio kapetan, vidjela u prostoriji sa majorom Šljivančaninom, a ne Mrkšićem. To ste krivo vjerojatno... Tu osobu koju sam srela sa, tada, majorom Šljivančaninom, sam kasnije vidjela u zatvoru u Sremskoj Mitrovici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kom svojstvu? Malo bliže, budite ljubazni, recite.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu reći. Nisam imala direktnog kontakta s njim. U sobu, u kojoj sam bila u zatvoru u Sremskoj Mitrovici, tjekom dana su više puta ulazili različiti oficiri, vojnici, ljudi i u nekoliko navrata sam vidjela i tu osobu, ali ne mogu reći kako se zove, jer to nisam ni od koga nikada čula.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da završimo. Da li mogu izvesti zaključak da je ta osoba bila u službenom svojstvu u zatvoru u Mitrovici, neko ko je tu obavljao službeni zadatak?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam ga vidjela kao službenu osobu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće pitanje. Da li ste videli kako tenk ispaljuje granatu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Vidjela sam granatu kako pada i tenk kako ispaljuje, ali ne blizu mene, nego sa druge obale Dunava.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, videli ste kako ispaljuje granatu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje glasi: da li je vama sada kao nekome ko je vojno obavešten poznato da li može tenk posredno da ispaljuje granatu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Kako posredno?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Posredno. To znači, da li može preko zgrada, uvis, da ispaljuje granatu i pogarda ciljeve na neki drugi objekat? Recimo, da budem potpuno plastičan, sa druge strane Dunava, daleko 500 ili kilometar, nije ni važno, to ćemo proceniti drugi put, puca tenk, između se nalaze prepreke u smislu zgrada i objekata, da li može preko tih zgrada da gada i pogarda, recimo, neke druge objekte?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja ne mogu to reći, jer ja stvarno nisam vojno obrazovana, a znam da sam vidjela kako ispaljuje granate i znam da sam vidjela kako padaju granate. A kud može tenk, koliko, preko kojih objekata, ja to ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam. Neću odustati od ovog pitanja. Pošto smo čuli da ste videli kako ispaljuje, a videli ste kako pada granata, moje pitanje je vrlo precizno. Da li ona leti uvis, pa pada, pošto ste videli da pada ili ide ovako ravno? To je vaše saznanje. Pa vi ste se potrudili da budete vojni stručnjak. Sad ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa nisam se uopće potrudila da budem vojni stručnjak. Nažalost, ja sam ja to iskustvom teškim stekla za vrijeme bombardiranja Vukovara 1991. godine. I ja vam govorim ono što sam ja vidjela i doživjela. A sad šta vi hoćete tim pitanjem, ja ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo da vas ne bih zbumnjivao i završavam, da li ste videli da ta granata ide ravno ili je išla preko prepreka, preko zgrada i pala u dvorište bolnice? Uvis ide, pa padne odozgo. Vrlo prosto pitanje.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam vidjela da tenkovi ispaljuju granate. Ja sam vidjela da granate padaju svud po gradu. A koji tenk je kuda poslao granatu, ravno, gore, dole, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste li videli da neka odozgo pada, pošto pominjete dvorište?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jeste. Naravno da sam vidjela, ne jedna, nego milion.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Znači odozgo ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ali ne znam di, ne znam odakle je ta ispaljena koju sam vidjela da je pala u dvorište.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tenkovska granata?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam. Ne mogu reći koja je. Jer stvarno nemam vojnu izobrazbu, ali znam kako izgleda kad padne i znam kako izgleda onaj njen rep. Ima ih još tamo u Vukovaru koliko hoćeš, pa mogu donjeti ili poslati ovdje u Sud, pa da vidite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Svedokinja je više puta na veći broj pitanja Tužilaštvo upravo objasnila da je, i na to smo se koncentrisali, preko Dunava videla kako tenkovi ispaljuju granate koje su padale u dvorište. Moje pitanje je bilo da li je videla da granata pada odozgo, pa dole ili ravno. Čuli smo odgovor koji mene ne zadovoljava, jer ona to nije objasnila. Da li je ikada videla, pošto stalno gleda, kako tenk ispaljuje granatu i ona pada odozgo sa neba ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja kao prvo, uopće nikad nisam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na zemlju ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Rekla da stalno gledam. Ja sam rekla da sam to vidjela. A niti sam ja stalno gledala u tenkove, ali sam vidjela kako stalno padaju granate. E sada ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kad padaju ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: One su padale sa raznih strana, iz smjera Borova Sela, iz smjera Negoslavaca i vojarne, sa svih strana su padale. A sad vi hoćete

reći da sam ja jednu određenu granatu gledala kud ona juri iz tenka vamo. Nisam tu određenu granatu gledala, ali vidjela sam kako pucaju tenkovi i vidjela sam kako tisuće granata pada. To sam vidjela. I to ne možete dokazati da nisam kad jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. To je vaš odgovor. Idemo dalje. Možda je ovo dobro mesto u ovom trenutku da ovo pitanje postavim. Da li zna... Da li znate šta znači termin "ustaša"?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam na šta mislite? Čula sam ga više puta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste prvi put čuli za termin "ustaša"?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Prvi put u svom životu kad sam čula?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Što me onda pitate?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa mislim, je l' mislite u Vukovaru, za vrijeme rata kad sam čula taj termin ili mislite općenito?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sami ste ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Čula sam u nekim filmovima dok sam još bila djete taj termin "ustaša". A u Vukovaru sam čula taj termin prvi puta kad sam u tom džipu išla za Negoslavce i kada je jedan paravojni koji liči na četnika iz filmova od prije rata, pitao: "Da li ste vi ustaše"? To sam čula u ratu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta ste mu vi odgovorili?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da ste prihvatali?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, nego nisam prihvatala razgovor s njim. Ovaj mladić koji je išao sa mnom, Voloder, je objašnjavo da mi nismo ustaše, da smo mi iz bolnice, da mi idemo tražiti Crveni križ, ali taj čovjek je bio, mislim, takav da ja nisam s njim ništa razgovarati. Bio je pijan, bio je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Neuredan, prljav, nož je imao za pasom. Ja nisam mogla uopće s njim razgovarati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste nam rekli kako po vašem saznanju iz tih filmova su izgledale ustaše? Da li su oni imali noževe? Da li su bili ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, ne mogu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Obučeni u crne uniforme ...
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa opišite ...
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa sjećam se uniformi, da su imali uniforme, imali su neke kape, čini mi se, sa slovom "U".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su pripadali antihitlerovskoj koaliciji za vreme Drugog svetskog rata ili su bili na istoj strani na kojoj je ...
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Bila Hitlerova Nemačka...
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To niste učili u školi?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jesam, ali sam zaboravila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo.
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je vaš suprug, i nemojte zameriti, da li su vaši sinovi bili pripadnici Zbora narodne garde sada u Vukovaru, u ovom periodu o kojem govorimo?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Moj suprug je bio inžinjer građevine koji je radio u tvornici "Borovo". Imao je zadatak ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je bio u Zboru narodne garde?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Organizaciju skloništa. Tada u Vukovaru? On je bio kao logistički dio Zbora narodne garde.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su vaši sinovi bili u Zboru narodne garde?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Moj stariji sin je bio pripadnik Zbora narodne garde, a mlađi je bio 15 godina star.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je stariji učestvovao u borbama koje su se vodile u Vukovaru i kada je napustio Vukovar?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada je napustio Vukovar?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: U proboju 17. novembra.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste mladeg sina poslali van Vukovara i kako je to došlo, pošto ste sugerisali svima da ne napuštaju? Primećujem ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Čujte, on je imao 15 godina i svi smo imali previše posla i previše je bilo opasno...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: I on i prijatelj su u septembru izašli iz Vukovara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. U vašem apelu od 18. oktobra 1991. godine... 18. jedanastog 1991. godine, koji je uveden kao dokaz od strane Tužilaštva, naveli ste da su tenkovi toga dana gađali bolnicu. U vašoj izjavi koja se nalazi ovde na ekranu, i to je jedna jedina izjava koju stalno predočavam, da ne bih sada ponovo predočavao, na strani broj 5, i u engleskoj i u BHS verziji stoji: "17. novembra 1991. godine, Srbi i JNA prestali su granatirati bolnicu i okolinu". Da li je tačno da ste u apelu napravili grešku ili ste dali pogrešnu izjavu Tužilaštву? I da li ste vi Tužilaštву dali takvu izjavu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam dala takvu izjavu i zaista je 17. studenog, to je bila nedjelja, bilo zatišje ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Međutim, ponovo 18. su tenkovi pucali i to me je zabrinjavalo. Tog se sjećam, jer smo očekivali evakuaciju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tenkovi jesu tada 18. gađali bolnicu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa ne znam jesu li gađali bolnicu, ali sam vidjela da su pucali i vidjela sam da padaju granate na bolnicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na bolnicu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 18?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To nikada ranije nigde niste za ovih 15 godina pomenuli, sem u apelu, čime želim da Sudu pokažem da je i to jedan od netačnih apela koji je slat međunarodnim organizacijama. Dakle, nije pominjala nikada ranije. A u apelu stoji nešto šta ne odgovara činjeničnom stanju i to je moj zaključak. Da li se vi slažete, pošto ranije nikada ne pominjete, sem u apelu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja vam kažem ponovo da je 17. studenog, dan prije, bilo zatišje. Mi smo očekivali 18. evakuaciju, pripremali ranjenike za transport i 18. su ponovo počeli pucati, što me je zabrinulo, ali nije bilo puno pucanja. Bilo je nekoliko granata na bolnicu i na položaje iza Dobre Vode, ali je bilo je pucanja. A sad da li sam ja baš pod tim datumom spomenula ili ne, teško mi je sad reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Mi ćemo doneti svoj zaključak kad bude trebalo. Kada ste prvi put otišli iz bolnice u Negoslavce kod, sada, generala Mrkšića ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, pre nego što to postane navika na ovom suđenju, ovakava poslednja primedba nije adekvatna primedba koju bi trebalo advokat da iznosi. Vi postavljate pitanja i dobijate odgovore. Ali onda ne iznosite svoje primedbe o onome šta vi možda mislite o iznesenom iskazu. Kada dođemo do trenutka kada trebaju da se iznesu završni podneci pred ovo Pretresno veće, onda u njih možete da unesete svoje argumente o tome šta vi mislite o nekim dokazima ili šta ne mislite o dokazima. Ali nemojte takve stvari da iznosite pred svedoke dok ih ispitujete. Ja to kažem sada, tako da svi advokati to čuju i shvate i nadam se da nećemo ovo više morati da ponavljamo. Recite mi da li imate još puno pitanja, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa zavisi od odgovora. Imam i uvođenje tri predmeta ...

SUDIJA PARKER: U tom slučaju sada ćemo da napravimo pauzu, pa ćemo da nastavimo u... Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ovo je sasvim jednostavno. Naime tiče se svedoka. Imamo sledećeg svedoka već u zgradbi. Ja znam da se nastavlja unakrsno ispitivanje, i gospodin Lukić kasnije, a posle dodatno ispitivanje, pa mislim da bismo zato trebali da iskoristimo većinu današnjega dana. Ja svakako mogu svedoka da zadržim ovde, ali radi se o svedokinji koja ima oko 60 godina ...

SUDIJA PARKER: Prilično je mlada.

TUŽILAC MOORE: Tačno. Ali ja sam odgovoran za tu svedokinju i mislim da bi trebalo da je pustimo da ode i da se vrati tek u ponедeljak.

SUDIJA PARKER: Da, slažem se sa vama gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala.

SUDIJA PARKER: Nastavljamo u 11.45.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite nastavite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Može. Da li možete da opišete oficira koji vas je prvi put odvezo u Negoslavce kod Mrkšića?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Bio je u zelenoj uniformi Jugoslovenske narodne armije. Bio je visok oko 180 centimetara. Tamije kose, ne mogu se sjetiti, smeđe, tamnije smeđe kose i negdje dobi oko 40 do 45 godina.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je on vas i kasnije pratio, na povratku?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li i sledeći put kada ste ponovo odlazili u Negoslavce?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne. Kada prvi put napuštate bolnicu, da li ste mu rekli kako da organizuje obezbeđenje bolnice? Ako jeste, šta ste mu rekli?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Rekla sam mu da očekujemo evakuaciju još od juče, da treba da dođe Međunarodni crveni križ (ICRC, International Committee of the Red Cross) i Evropski promatrači (ECMM, European Community Monitoring Mission) koji treba da organiziraju evakuaciju i da je nužno da bolnica bude neutralizirana i sigurna.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste videli da li je on organizovao bolnicu pre nego što ste krenuli ili niste? Da li je organizovao obezbeđenje, pa ste onda krenuli?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste rekli kako je to izgledalo? Koliko je vojnika organizovao? Kome je izdao naređenje?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Izdao je naređenje jednom vojniku koji je trebao to da provede i rekao da trebaju da budu po dva vojnika na svakom ulazu u bolnicu. Ja sam vidjela kasnije, kad sam se vratila, dva vojnika da su bila na tom ulazu gdje sam ulazila u bolnicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A prepostavljate da na ostalim ulazima su bili i drugi vojnici?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Prepostavljam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vraćajući se iz Negoslavaca, rekli ste da su na vaše traženje vojnici zaustavili vozilo i primili vašu majku koju ste sreli usput?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su vojnici na vaše traženje, pronašli roditelje vašeg supruga?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je tog dana na vaše traženje, ispunio zahtev Mrkšić, pa kada ste došli u bolnicu, već su vas čekale zalihe hrane?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je osoba koja vas je vozila znala da ste Vesna Bosanac, tamo i ovamo i ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam se predstavila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste tražili da povezu vašu majku i da učine to za roditelje vašeg muža, da li to znači da su znali da ste Vesna Bosanac, direktor bolnice u Vukovaru?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate, po izveštaju međunarodnih posmatrača, koliko ljudi je prebačeno u konvoj koji je trebao biti evakuiran tog dana?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na dan 19. jedanaestog 1991. godine koliko je bilo ranjenih i bolesnih u bolnici?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Između 400 i 450. Ne znam točan broj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Ako je, nažalost, na Ovčari izgubilo život toliko ljudi i ako je po izveštaju međunarodnih posmatrača evakuirano preko 400 ljudi, da li to znači da bi trebalo da bude 800 ranjenih u bolnici koji su trebali biti evakuirani ili ne?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam rekla da je bilo oko 400 ranjenih i bolesnih ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ali moram reći do kraja, molim. Prema svim izvješćima 174 je ranjenih evakuirano i to 120 prvoga dana, 20. studenog, a još 54. drugog dana i ukupno 174 u Hrvatsku je ranjenih dovedeno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: A samo, do kraja, oprostite. Od 200 izvađenih tjela sa masovne grobnice na Ovčari, imamo podatke da je 97 ranjenih osoba.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Time ćemo se baviti drugom prilikom. To nije moje pitanje. A da li ste, na osnovu saznanja koja ste imali tada i na današnji dan, zaključili koje je bilo glavno i odgovorno lice isped vojske Jugoslavije zaduženo za ovu evakuaciju, generalno?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Mogu reći da do 19. studenog sam držala da je general Rašeta koji je potpisao Sporazum, odgovoran za evakuaciju. 19. studenog

kad sam bila u Negoslavcima pukovnik Mrkšić mi je rekao da jedino Rašeta može potpisati, dogovarati, ali Rašeta nije tu, na terenu je i da će on organizirati evakuaciju, da bi 20. novembra, na koncu, tadašnji major Šljivančanin organizirao evakuaciju bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate kakva je uloga bila generala Nebojše Pavkovića?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne znate. Hvala. Da li znate ko je vojnik Jugoslovenske narodne armije Nestorović Ivica iz Zrenjanina? Da li ste čuli?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jesam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste... Sledće pitanje. Da li ste znali gde se tada nalazilo skladište "Borovo-komerca"?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Za to ime Nestorović sam prvi put čula u zatvoru u Mitrovici, jer su me ispitivali. Ja tada nisam znala ko je to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam za skladište "Borovo-komerca".

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Znala sam, naravno. Podrum skladišta "Borovo-komerc" je bilo organizirano kao sklonište gdje smo upućivali ranjenike nakon tretmana u bolnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate koliko je tamo bilo ranjenika?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Prema mojim spoznajama, do blokade puta na ulici Priljevo, tamo je bilo oko 200 ranjenika. Ja sam namjeravala, o tome sam pričala sa tadašnjim pukovnikom Mrkšićem, nakon evakuacije bolnice, učestvovati i u evakuaciji "Borovo-komerca".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vodili evidenciju o ranjenim u skladištu "Borovo-komerca" ili niste?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Vodili su tamo ljudi koji su bili zaduženi za "Borovo-komerc".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To su?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: To su bili doktori: Kuzmanović Đorđe, doktor Emedi Vladimir, doktor Šimunović Zlatko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste lično poznavali Kuzmanović Đorđa, doktora?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je bilo kada dostavljena ta evidencija ranjenih i povređenih iz "Borovo-komerca"?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Samo smo telefonom razgovarali o broju, o potrebama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi to negde evidentirali posle telefonske komunikacije sa doktorima?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jesmo. Evidentirali smo koliko je bilo poslano svakoga dana ili dva puta tjedno. Kad je bilo previše u bolnici, onda smo slali u "Borovo-komerc", zatim u ostala skloništa u okolini bolnice kad više nije se moglo za "Borovo-komerc" ići.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje: da li ste u taj vaš kompjuter unosili te podatke o povređenim i ranjenim iz "Borovo-komerca" ili niste?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zašto?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Zato što su svi koji su povređeni bili ranjeni dok smo evidentirali podatke, bili evidentirani kroz kompjuter. A nakon poboljšanja stanja smo ih slali ili u "Borovo-komerc" ako su trebali dalje intenzivno previjanje i njegu ili u druga skloništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je vaš suprug mogao imati fizičkog kontakta sa tim skladištem u "Borovo-komercu"?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: On je bio u "Borovo-komercu". U kom periodu mislite?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U periodu o kome vas sada pitam?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Za vrijeme rata je on ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Za vreme rata ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Bio u "Borovo-komercu".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je on mogao imati kontakt sa ovim ranjenim i bolesnim?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Je, on je imao kontakt i sa doktorima i sa ranjenima i bolesnima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koja je njegova dužnost bila u tom periodu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Od mog supruga koja je bila dužnost?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: On je bio organizirao to sklonište "Borovo-komerca", organizirali su tamo logističku podršku, što se tiče struje, vode, pečenja kruha, zatim pravljenje sanduka za pokapanje poginulih.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je u tom skladištu "Borovo-komerca" bilo pripadnika policije ili Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam točno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li poznajete doktora Kovačića?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su vas bilo kada iz tog skladišta "Borovo-komerca" pozivali da vi nekome pružite lekarsku intervenciju ili ne?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Rekla sam negdje u svom svjedočenju da su teško ranjene, zapravo sve ranjene prvo dovodili u bolnicu, jer su tamo bile kirurške ekipe i sale. Ali kad je pao put za Preljevo, a sad ne znam točno kog je to bilo datuma, to je bilo negdje početkom novembra, onda su teško ranjene donjeli prugom u bolnicu, a čula sam kasnije po povratku iz zatvora, da su primali, tretirali ranjene u Borovom Naselju i koji više nisu mogli doći do bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste vi lično nekad operisali nekog Srbina?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne. Nisam. Ja nisam kirurg.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam. Za vreme rata su svi i hirurzi?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nisu. Kod nas u bolnici su samo kirurzi operirali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste operisali nekog Srbina kad biste bili u prilici?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja? Jedino da sam jedini doktor i da sam negdje gdje nema nijednog drugog kirurga, ako bih morala, možda bih. Vjerovatno bih.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Možda ili verovatno?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa vjerojatno bih ako je situacija da je nužno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li biste sigurno ili verovatno?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa kažem, u posebnim okolnostima da sam ja jedini doktor u nekoj situaciji gdje je nužna operacija, onda bih, bez obzira je l' to Srbin ili Hrvat ili bilo ko. Prvo je pacijent, da li zahtjeva operaciju ili ne zahtjeva njegova bolest.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste u to sigurni?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: 100 posto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E sad ono šta je malo važnije pitanje. Da li je protiv vas nekad donešeno rešenje o sprovođenju istrage za krivično delo ratnog zločina?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne koliko ja znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je nekada, da je vama poznato, vođen postupak za krivično delo ratnog zločina protiv vas?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne koliko ja znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste davali Vojnom суду u Beogradu nekada izjavu povodom nekog krivičnog gonjenja?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nakon pisanja ove izjave o kojoj smo razgovarali, u Sremskoj Mitrovici, odvedena sam, koliko ja meni poznato u Vojni istražni zatvor u Beogradu, gdje sam bila podvrgnuta ispitivanju, ali zapravo ne znam za što. Znam da su me teretili, odnosno ispitivali o tome što sam pisala protiv Jugoslovenske narodne armije. Imala sam neke telefakse tad još, originale kod sebe. Imala sam tad dodjeljena, ako na to mislite, branitelja po službenoj dužnosti. I to ispitivanje je trajalo, ne mogu sad točno ocijeniti koliko sati, jedan dan. Taj branitelj po službenoj dužnosti mi je rekao da ne vjeruje da će ja ikako biti optužena, jer da nema ni po tadašnjem zakonu vojnog verbalnog delikta. To je bilo dan prije nego što sam razmjenjena kao ratni zarobljenik i avionom poslata u Zagreb.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje. Da li ste razmenjeni po principu svi za sve?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: E to, ne znam kako sam razmjenjena. Znam da sam bila u grupi sa još 44 ljudi koji smo toga dana prvo dovedeni u Vojni istražni zatvor u Beogradu, a onda smo nakon dva dana odvedeni na aerodrom i u dva aviona prebačeni za Zagreb.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi... Sledeće pitanje glasi: taj avion kojim ste prebačeni u Zagreb, da li je pratilo, po vašem saznanju, general Aca Vasiljević?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: On je bio u drugom avionu. Dva aviona su išla.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali je učestvovao u pratnji?
SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće pitanje: da li to znači da svi koji ste došli u Beograd pred Vojni sud da ste razmenjeni, po vašem saznanju?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: E sad to ne znam ko je sve bio tad u Vojnom суду, ali ta grupa, koliko ja znam, nas u autobusu, taj autobus ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To je bilo koliko ukupno, rekoste?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa sad ne znam točno. Ja znam da su dvojica od te grupe odustala od razmjene. A mislim da nas je bilo ukupni 45.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa dobro ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ali nisam sigurna u to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Neki su oslobođeni na tom Vojnom суду, tako da nisu ni razmenjivani ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: To ne znam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vam je to poznato?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam ni da je iko bio optužen.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa evo jedan od optuženih da li vam je poznato, podsetiću vas, da li znate i da li ste naknadno čuli, vojnik Vukas. Sudio mu je sudija Miličević, pukovnik, i da je doneo oslobađajuću presudu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne znate. U redu. Čak biste se iznenadili kad bih vam rekao ko je bio branilac. Sledeće pitanje: da li vam je poznato ...

TUŽILAC MOORE: Ja ulazem prigovor na ovo pitanje. Mislim da nema nikave očigledne relevantnosti za pitanja po kojima Sud mora da doneše odluku.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li postoji nešto relevantno šta u vezi s tim možete da ponudite?

ADVOKAT BOROVIĆ: Mislite na poslednje pitanje?

SUDIJA PARKER: Da. I na ovaj način ispitivanja i temu ispitivanja o oslobađajućim presudama.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa naravno da mogu, ali pošto to nije predmet, pošto ne zna svedokinja, naravno, neću joj dalje ukazivati. A sve ovo što pitam vezano za Vojni sud, uveštu kao dokaz na kraju ovog svog ispitivanja, tako da će imati pred sobom ono šta želim da kažem. Sledće pitanje: da li zna svedokinja da je političkom odlukom hrvatskih i srpskih vlasti došlo do ove razmene ...

SUDIJA PARKER: Ako možete da deomonstrirate u tom trenutku da je materijal relevantan. Dakle, razmislite o tome i budite spremni na to. Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa vrlo sam spreman na to jer sledi sledeće pitanje. Da li je američka ambasada učestvovala u podršci da se Vesna Bosanac razmeni, šta predstavlja... Da li je učestvovala u tome?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: To ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato da osobe koje su odgovorne za krivično delo ratnog zločina po svim međunarodnim konvencijama ne mogu biti razmenjeni?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam. Nije mi poznato.

ADVOKAT BOROVIĆ: Molio bih da se uvede kao dokaz tabulatori broj 2, 3 i 4, pod brojevima 12-2D 01-0005, zatim 13-2D 01-0007 i na kraju tabulator 4, pod brojem 14-2D 01-0010 a to su: "Informacija Prvog odelenja UBSSNO Prve vojne oblasti", koja je uzeta od Kuzmanović Đorđa, doktora, o kome se danas izjasnila svedokinja. Zatim, tu imamo službenu belešku koja se takođe odnosi na ...

sekretar: Izvinite, da li biste još jedanput pročitali brojeve dokumenata koje želite da predočimo, dakle njihove identifikacijske oznake, molim vas?

ADVOKAT BOROVIĆ: O kej. Tabulator 1, oznaka 12-2D 01-0005, tabulator 13, oznaka 13-2D 01-0007 i na kraju tabulator 14, 14-2D 01-0010. U redu?

SUDIJA PARKER: Kada ste govorili o tabulatorima, da li ste mislili na manji komplet od četiri dokumenta koja ste stavili na raspolaganje ranije? Tabulatori 2, 3 i 4, je l' tako?

ADVOKAT BOROVIĆ: Tako je. Ali po instrukcijama koje smo dobili od oficira mi smo ih baš ovako kako sam pročitao, razdelnici 2, 3 i 4. I na kraju časni Sude, ovde se predlaže kao dokaz ...

SUDIJA PARKER: Mi se i dalje bavimo ovim pitanjem. Prvi dokument je Kuzmanovićev dokument, onaj koji se tiče Kuzmanovića. U tom dokumentu se tvrdi o postupcima u vezi sa vojnikom Nestorovićem i njegovim lečenjem. Da li vi kažete da doktorka ima saznanja o ovom dokumentu, odnosno da je upoznata sa ovim dokumentom ili jednostavno nastojite da predložite na usvajanje zato što je to dokument

čija je autentičnost *prima facie* potvrđena i koji je u određenoj meri relevantan za ovaj Predmet?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ovaj dokument iz razdeljka 2 i 3 predstavljaju sastavni deo dokumenta iz razdeljka 4, to jest rešenje o sprovodenju istrage. Svedokinja ne mora biti upoznata sa ova dva dokumenta, ali mora biti upoznata sa zahtevom o sprovodenju istrage, jer je malopre se izjasnila da je ispitivana u Vojnom суду u "Predmetu broj 1912/92 iz 2000. godine" i smatram, naravno, da su apsolutno relevantni ovi dokazi zato što se pominju doktor Kuzmanović koga poznaje svedokinja, zato što je on izvor informacija na osnovu čega je vojno Tužilaštvo pokrenulo zahtev o sprovodenju istrage.

SUDIJA PARKER: Koliko sam ja shvatio iskaz doktorke Bosanac, iako je ona priznala da su je ispitivali, rekla je da ne zna da je bila predmet bilo kakvog formalnog naloga za sprovodenje istrage. Je li tako doktorko?

SVEDOKINJA BOSANAC: Da.

SUDIJA PARKER: Da li ste vi videli neki dokument kojim se formalno nalaže da se sproveđe istraga u vezi s vašim ponašanjem?

SVEDOKINJA BOSANAC: Ne, nisam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ: Upoznaću ovo Pretresno veće, ako dozvolite, da po Zakoniku o krivičnom postupku SFRJ u tom trenutku koji se primenjivao, da bi neko dao izjavu, mora da bude pokrenut zahtev o sprovodenju istrage. Da bi se neko izjasnio o tom zahtevu, mora da ima svoga branioca. Čuli smo od svedokinje da joj je bio dodeljen advokat po službenoj dužnosti. Osoba od koje se samo prikupljaju podaci i informativno se sa njima razgovara, nema advokata po službenoj dužnosti. Pa upravo na osnovu onog šta je ona izjavila, na osnovu papirologije koja postoji u Vojnom суду, jer to je jedino mesto gde je ona u istrazi mogla davati izjavu, a istraga se nije vodila u prostorijama policije, nego Vojnog suda. Dakle, sve je to veoma relevantno. Ona može u svojoj izjavi da tvrdi da zna ili ne zna i da ne zna da je osumnjičena za ratne zločine, ali to je stvar nečega o čemu će ja dalje nastaviti da ispitujem.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, trenutno nemam razloga da sumnjam da su ti nalozi postojali, ali svedokinja kaže da u to vreme nije ništa znala o tome. Gospodine Moore, imate li prigovor da se uvede kao prvo "Nalog za istragu"?

TUŽILAC MOORE: Da. Po nama, ove dokumente treba podeliti u dve konkretnе kategorije. Kao prvo, dokument koji se tiče istrage. Po analogiji, recimo, ako bismo uzeli da, na primer, gospodin Radić svedoči i ja ga pitam: "Da li znate ime gospođe Carla Del Ponte?", i on kaže: "Da". Zatim ja pokušam da uvedem kao dokaz jedan izveštaj koji je ona sastavila i sugerisem da treba da se sproveđe istraga i dam detalje vezane za taj stav, ja mislim da bi to bilo sasvim neprikladno, zato što to nije relevantno za pitanja o kojima Sud treba da doneše odluku. Radi se jednostavno o dokumentu koji sugerise da treba da se sproveđe istraga. Ali ovde imamo dva pitanja. Jedno je naše znanje o istazi, a drugo je pitanje da li postoji svest o sadržini dokumenta. Dakle, treba da se naprave dve kategorije i ne treba da se mešaju. To je prvi prigovor, dakle u dokumentu se samo kaže da treba početi sa istragom. Dakle, treba pitati svedokinju: "Da li znate da se vodila istraga o vama?". Odgovor će biti da ili ne.

SUDIJA PARKER: To pitanje joj je postavljeno i ona je rekla da ne zna da je formalno postojala istraga, ali da je svesna da je bila saslušavana.

TUŽILAC MOORE: Da, i ja ne osporavam to i s druge strane, ovde imamo dokument, sam dokument koji govori o parametrima istrage i doktorka je već rekla da ona nije znala za postojanje tog dokumenta. Prema tome, to nije prihvatljiv dokument, jer on nije relevantan za nju. Ona ne zna za taj dokument. Samo zna za činjenicu da je bila pod istragom.

SUDIJA PARKER: Dakle, ovde imamo utisak da se držite dosta staromodnih pravila anglo-saksonskog prava, a ne procedure uobičajene pred ovim Sudom.

TUŽILAC MOORE: Pa verovatno ...

SUDIJA PARKER: Dokument koji je na prvi pogled relevantan, može da bude prihvacen, a onda ćemo da vidimo koju ćemo težinu da mu damo. To ćemo kasnije da odredimo.

TUŽILAC MOORE: Znam da se ja sada ovde zalažem za pravila anglo-saksonskog prava, više možda nego za pravila građanskog prava.

SUDIJA PARKER: Radi se o pravilima koja važe pred ovim Sudom.

TUŽILAC MOORE: Da, ali moraju da se primenjuju kriterijumi relevantnosti u pogledu svedokinje i u odnosu na ono šta će Sud da odluči o tome.

SUDIJA PARKER: Mogu stvari da postavim ovako. To je možda relevantno ako svedokinja kaže da je ona odvedena u Vojni zatvor gde je saslušavana i dobila je branioca po službenoj dužnosti, onda je moguće s jedne strane da se smatra da je to bila jedna skroz ilegalna i neprihvatljiva procedura i da je to dokaz činjenici da je ona loše

tretirana, a drugi stav bi bio da je to sproveđeno u skladu sa zakonom u to vreme i ovi dokumenti mogu to da potkrepe.

TUŽILAC MOORE: Mislim da je potrebno da se vidi na šta se tačno odnosi ovaj dokument. Po meni, kriterijum, kao što sam rekao, treba da bude relevantnost u odnosu na pitanja o kojima će Pretresno veće da doneše odluku ili u sklopu znanja ove svedokinje. Međutim ako svedokinja kaže, ne, ja za ovo ne znam, jasno je da ako postoji neki dokument gde se možda kaže da je sve to netačno, a da je ovo bila jedna situacija gde je bio prisutan branilac i gde se pratila određena procedura, ja se onda zaista pitam da li je u ovom trenutku prihvatljivo da se taj dokument uvede. I takođe smatram da je bitno da vidimo koja je svrha tog dokumenta i zašto se on predočava. Ona je rekla da ona ne zna taj dokument. Ako je to činjenica bez obzira na pitanje da li se držimo pravila građanskog prava ili anglo-saksonskog prava, ja mislim da to nije dokument koji sada može da se predoči pred Sudom. Možda će Održana kasnije moći da izvede dokaze koji će da se dotiču ovog pitanja, možda to može da se učini na formalan način u sklopu izvođenja dokaza Odbrane, jednostavno da se kaže rečeno je u svedočenju doktorke Bosanac da ona nije... I onda može da se navede: a, b, c, d. Da li možda imate neke dokumente koji se tiču tog pitanja, a onda možda neko iz pravnog sistema ili neki istražitelj može da demonstrira pojedine dokumente koji će da osporavaju ono šta je doktorka Bosanac rekla u svom svedočenju. Međutim, u ovom stadijumu smatram da je neprikladno, bez obzira da li se radi o anglo-saksonском ili kontinentalnom pravu. Ovde je to neprikladno.

SUDIJA PARKER: Ima li još nekih komentara na druga dva dokumenta?

TUŽILAC MOORE: Za sada smo govorili samo o jednom od njih. Ako pogledamo izveštaj iz komande Prve vojne oblasti, čini se da je datum 2. decembar 1991. godine i čini se da tu стоји zaključak u pogledu ponašanja 13. novembra, vezano za incident u magacinu ili skloništu. Mi smatramo da to uopšte nije relevantno za svedočenje doktorke Bosanac. To se tiče druge teme i datuma 13. novembra. Ništa tu ne sugerise njeni učešće u tome i takođe smatramo da je dokument samo jedan nalaz. Međutim, ako je to nalaz ili zaključak o irelevantnom pitanju onda kao takav može da bude prihvatljiv samo ukoliko se pokaže veza između toga i ove doktorke. Daću vam jedan mali primer. Ako se, na primer, predoče dokazi pred ovim Sudom da se pokaže da je doktorka Bosanac zaista bila na tom mestu u to vreme i da je bila odgovorna ne samo za medicinsku negu, već i za hiruršku negu, odnosno lečenje, onda može da se iznese argument, na primer, vi kažete da niste bili uključeni u operacije ili možda možete da kažete da jeste, međutim prema ovome zaključujemo da je 13. novembra došlo do jednog incidenta i da ta osoba nije dobila zdravstvenu negu i hoću da vam postavim sledeća pitanja. Kao prvo, da li znate za tu osobu, kao drugo, da li ste vi bili na dužnosti u to vreme, kao treće, da li ste vi bili odgovorni za operacije koje je trebalo da se sprovedu u to vreme i ako jeste, da li možete da objasnite zašto ta osoba nije dobila zdravstvenu negu? Zaključak druge strane, po meni, nije relevantan u pogledu

svedočenja doktorke Bosanac. I ne postoji nikakva veza između ta dva elementa. Što se tiče drugog dokumenta, ja koliko vidim, datum je 25. novembar, to je strogo poverljiv dokument, zvanično tajni dokument i nisam sasvim siguran kakva je svrha ovog dokumenta. Još uvek nije tretiran koliko ja znam. Izgleda da se radi o nekakvom zaključku, nekakvom nalazu i ukoliko je to slučaj, onda bi prikladan trenutak kada treba da Odbrana to predoči bio neki drugi trenutak, a ne sada kroz unakrsno ispitivanje. Kao što sam rekao, ne znam koja je svrha ovog dokumenta.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Boroviću, kao što ste čuli, tužilac ulaže prigovor na usvajanje sva tri dokumenta. Ako želite da ih ipak predočite, kao prvo, možete li da objasnite Pretresnom veću koja je relevantnost u pogledu pitanja koja nas se tiču u ovom Predmetu, dakle dokument "Nalog za vojnu istragu"? To je, naravno, ukoliko hoćete i dalje da nastavite da tražite da ti dokumenti budu uvedeni.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, naravno da će to da uradim. I moj uvaženi kolega je upotrebio mnogo rečenica, mnogo reči, a moje iskustvo govori u nedostatku argumenata da se obično tako postupa i na kraju se zamorimo i ne znamo odakle smo počeli. Pošto, čini mi se, da imam dobru koncentraciju, prvo moje pitanje doktorki Vesni Bosanac ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, mogu li da vam pomognem da se skoncentrišete. Kažite nam u pogledu vašeg stava, koja je po vama relevantnost ovog dokumenta?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ne, vrlo sam skoncentrisan i ne treba mi pomoći. Hvala vam. Moje pitanje doktorki Vesni Bosanac da li poznaje Nestorović Ivicu. To je prva činjenica koju sam je pitao. Druga činjenica, da li zna za skladište Borovo Naselja. Treća činjenica, da je Medicinski centar Vukovara nadležan, a to je činjenica koju mi svi znamo iz ranijih izjava koje je juče dala Vesna Bosanac. Četvrta činjenica, da su primali evidenciju ranjenih i bolesnih iz "Borova-Komerca". Peta činjenica, da je ovo sve vrlo relevantno je sledeća, mi nemamo neki navodno zaključak ili navodno nalaz, već imamo zvaničnu sudsku odluku koja se zove: "Rešenje o sprovodenju istrage". Vesna Bosanac, kao svedok, ne spori da je dala izjavu vojnom istražnom sudiji. Tada je moje pitanje bilo, da li je pitana, ja čak imam i taj zapisnik koji sada namerno ne želim predočavati koji je ona potpisala, jer je preuranjeno po taktici koju ima Odbrana, tada je bio prisutan istražni sudija, vojni tužilac, branilac po službenoj dužnosti i potpisana izjava od strane Vesne Bosanac. I da se vratim na sami početak. Kada sam je pitao za Nestorović Iovicu, to je upravo vojnik za čiju smrt se tereti Vesna Bosanac, između ostalih, kao rad izvršenja teškog krivičnog dela ratnih zločina. Sve je veoma povezano. Doktor Kuzmanović Đorđe je osoba za koju nam je svedokinja potvrdila da postoji kao doktor, da je bio nadležan. Na osnovu njegovih izveštaja o intervenciji nad vojnikom koja je odbijena, piše da je obaveštena doktorka Vesna Bosanac. Ona kao direktor Medicinskog centra u Vukovaru je nadležna za sve medicinske ove stanice koje se

nalaze na području Vukovara, pa i stoga tužilaštvo Vojnog suda. Iako se radi o građanskom pravu, ne vidim neku veću razliku od anglo-saksonskog pojimanja pravde vezano za ratne zločine. Imamo privilegiju da ovde imamo mešoviti sistem anglo-saksonskog i građanskog prava, onda smo upravo u jednoj dobroj poziciji kada raspravljamo o činjenicama koje se mogu ticati kredibiliteta svedoka koga saslušavamo pred ovim Sudom. Dakle, pošto postoje saznanja o kojima sam pokušao da pitam svedokinju kako je razmenjena... Da li mogu da nastavim?

SUDIJA PARKER: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ: To znači da sam smatrao da je ovo sve veoma relevantno, tim pre što ovo Pretresno veće, nadam se i moj učeni kolega zna, da se ne mogu osobe koje odgovaraju za ratni zločin, za krivično delo koje ne zastareva u bilo kom pravnom sistemu na svetu, biti razmenjivane. Šta je ovo što je potreba Odbraneinicirala? To su stvari o kojima moramo razgovarati u ovom krivično-pravnom Predmetu, jer je on u celini veoma važan za Pretresno veće kada bude donosilo zaključak. I o ovim faksovima, o izveštajima, o prisutnosti Zbora narodne garde, o policiji, bombardovanju i svemu ostalom. Ako imamo pred sobom osobu čiji kredibilitet možda može biti na neki način porušen, ja imam obavezu da na to ukažem Pretresnom veću, imam obavezu da oko toga ispitujem svedokinju i nećemo tako lako, čini mi se, mi iz Odbrane preći preko činjenice, jer je sve u skladu upravo sa postupanjem pred ovim Sudom. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, gospodine Boroviću... Da li možemo da zaključimo gospodine Boroviću, da ste vi ovde sada usredsređeni na kredibilitet svedokinje?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa kao što sam rekao, ovo je već na samom kraju ispitivanja, ovo bi moglo značiti da sam usredsređen na kredibilitet, jer upravo ona ima motive i razloge da može da iznosi činjenice za koje nije bila kompetentna, nije ih tačno predstavila Sudu i to vama može značiti. Čini mi se da je to moja procena.

SUDIJA PARKER: Dakle, vi ovaj dokument predlažete da biste ukazali na elemente koji možda osporavaju kredibilitet ove svedokinje?

ADVOKAT BOROVIĆ: Povod mog ukazivanja je bio kredibilitet, ali je kontekst šire prirode, jer ne mogu kroz pitanja kroz ovog svedoka da ukažem koji je to kontekst. Bilo bi malo neskromno sa strane Odbrane, ali je sve ovo veoma bitno, jer postoji politički uticaj, ne samo na suđenja, nego potpuno na dešavanja svega onoga šta se dešavalо u Vukovaru. Nisam bez razloga pitao da li zna šta su ustaše. Svaka druga rečenica je bila "prljavi četnici". Pa ustaše su nešto što ovaj Sud ne zna, pitaču svedokinju u nastavku, upravo bili nešto šta bi se moglo tretirati na neki način koji nije ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, vi se uporno udaljavate od teme. Ja vas ne pitam za generalni stav Odbrane, već u odnosu na ove dokumente. Šta vi smatrate da je neposredno relevantno? I ako sam dobro shvatio, "Nalog za istragu" predočavate, jer smatrate da je to relevantno u pogledu kredibiliteta sa kojim Pretresno veće treba da pristupi svedočenju ove svedokinje. Da li sam vas dobro shvatio?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala vam časni Sude na strpljenju koje imate prema Tužilaštvu i prema Odbrani. Upravo je to veoma važno iz sledećeg razloga. Biću veoma kratak. Ako krivično delo ratnog zločina ne zastareva, ako ja imam podatke da je taj postupak u prekidu, dakle nije okončan, čini mi se da je kredibilitet poljuljan ove osobe koja i sada trenutno se nalazi u spisima Vojnog suda u Beogradu kao osoba koja odgovara za krivično delo ratnog zločina. Nikada se nije odustalo od tog gonjenja. Nikada nije donešena oslobođajuća presuda. To je moj stav. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala. To je sada razjašnjeno. A druga dva dokumenta. Koja je njihova relevantnost?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, prvi i drugi dokument predstavljaju podlogu za ovaj treći dokument koji je najvažniji. Na osnovu ova prva dva dokumenta, gde su pribavljeni izveštaji, podaci o krivičnom delu koje se stavlja na teret svedokinji, dobili smo na kraju, kao rezultat toga, zvanično rešenje Suda o sprovodenju istrage. Dakle, ono je finalna stvar, ova dva dokumenta, pa da ne bih... bio sam samo predočio treći dokumenat, ja sam da bih uveo Pretresno veće u problem, predložio za uvođenje u dokaze i ova prva dva dokumenta. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Kako sam ja to shvatio, treći dokument je rešenje koje se tiče istrage. Da li su postojale formalne optužbe? Da li vi tvrdite da su formalne optužbe bile iznesene?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ne morate poznavati postupak koji je vođen u tom trenutku, ali ovo je sve vrlo formalno, sve potpuno po takozvanom Zakonu o krivičnom postupku Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije koji je tada važio. Sve forme su ispoštovane. Tužilac, istražni sudija, branilac i okrivljena koja je potpisala svojeručno izjavu, koju naravno, imam na BHS verziji, na kome se izjašnjavala. Jer u svakom tom postupku istražni sudija predočava optuženoj osobi, odnosno osumnjičenoj osobi šta joj se stavlja na teret. Mislim da oko toga stvarno se bez razloga mučimo. Ovo je zvaničan dokument, mnogo zvaničniji od onih telefaksa koji su nepotpisani i ne znamo kome upućivani i ovde predlagani da se izvedu kao dokaz. I mi smo to uvodili, čini mi se, kao dokaz. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li vi kažete da formalno druge optužbe nisu podnete, osim ovog rešenja za istragu?

ADVOKAT BOROVIĆ: Oprostite, ja vas nisam razumeo. Može da bude samo jedna optužba. Znači postupak je jedinstven. Ova... Ovo se ne zove optužba. To je "Rešenje o sproveđenju istrage" koje se donosi nakon zahteva za sproveđenje istrage. Kada se sprovodi ta istraga, pozivaju se svedoci. Svedoci su davali svoje izjave. Postoje službeni izveštaji o smrti ovoga vojnika. Postoji niz drugih stvari koje istražni sudija pribavi, da bi tek nakon toga zvanično doneo rešenje, sprovodi se istraga. Nakon toga političkom odlukom hrvatskih i srpskih vlasti svedokinja je bila razmenjena. Sud donosi rešenje da se postupak prekida, ne obustavlja. Raspisuje poternicu za svedokinjim, što znači da je taj predmet i u ovom trenutku aktuelan, jer krivično delo ratnog zločina ne zastareva.

SUDIJA PARKER: Hoćete da kažete da ne postoji i da neće biti nekih drugih oblika optužbi ili optužnice, osim onoga šta je sadržano u ovom dokumentu?

ADVOKAT BOROVIĆ: Stavljen je na teret doktorki Vesni Bosanac i krivično delo oružane pobune. Postoji i to krivično delo, povodom koga je takođe vođena istraga. Istraga je vođena za veći broj krivičnih dela. Tada je postojala jednistvena država. Tada zvanično Hrvatska nije bila međunarodno priznata. Znači sve ove odluke su bile međunarodno valjane, čak i ovo rešenje o kojem govorimo. Dakle, krivično delo oružane pobune u kome je učestvovala tada okrivljena zajedno sa Zborom narodne garde i parapolicijom Hrvatske, jesu upravo radnje koje su sve taksativno bile nabrojane u tom krivičnom postupku, da bi kao rezultat toga na kraju imali rešenje da postoji osnovana sumnja da je ona učinila ta krivična dela i zato se sprovodi istraga. Da je dostupna organima, nakon toga bi sledila optužba... optužnica. Ako mi dozvolite... to je formalno, to je formalno i molio bih ipak da se svedokinja ne smeje. Ali dobro. Optužnica u tom građanskom pravu, ona se podiže tek nakon obimne istrage i to je finale. Za razliku od optužnice ovde koju imamo pred sobom ...

SUDIJA PARKER: Ne brinite za mene za sada gospodine Boroviću i ako mogu da sugerisem, nemojte da brinete za svedokinju. U redu, sva tri dokumenta tiču se kredibiliteta, a vi kažete da je to značajno zato što je svedokinja možda pod istragom, čak u odnosu na eventualnu mogućnost da je i sama počinila teške ratne zločine i da to možda može da ima uticaja na prirodu njenog svedočenja ovde. Da li je to vaš stav?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, tačno tako.

SUDIJA PARKER: Hvala. Sada bih se ponovo obratio gospodinu Mooreu. Rečeno je da je relevantnost vezana za kredibilitet. Gospodine Moore, da li možete da mi kažete da li vi osporavate autentičanost dokumenata u formi u kojoj potiču iz Tužilaštva? Ovo pitanje se ne tiče možda svih dokumenata, ali barem rešenja, ako sam dobro shvatio.

TUŽILAC MOORE: Prvo ću da pokušam da sam ne svedočim. Prvo, izjave koje sam video nisu dokumenti Tužilaštva.

SUDIJA PARKER: U redu. Nisu.

TUŽILAC MOORE: Imamo preko 900 dokumenata i iskreno, ne mogu to da isključim, ali mislim da nisu. Drugo pitanje koje je pokrenuo moj učeni kolega i neću da budem neučтив, međutim, to je imalo jednu formu svedočenja vezanog za proceduru. Međutim, koliko ja shvatam, nisu podnete formalne optužbe i mislim da je potrebno da se to sada proveri. I mislim da je to bitan kriterijum u pogledu dokumenata, ako bi trebalo da se odgovori na vaše pitanje, jer ne znam da li su oni validni ili nisu.

SUDIJA PARKER: U redu.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, Pretresno veće predlaže da se za sada ovi dokumenti usvoje samo u svrhu identifikacije. Postavlja se pitanje njihove autentičnosti i ako hoćete da predložite njihovo uvođenje kao dokaze, onda ćete morati da se pozabavite pitanjem njihove autentičnosti, bilo tako što ćete u razgovorima da ubedite gospodina Moorea da su to autentičani dokumenti ili tako što ćete da dokažete njihovu autentičnost kasnije. Za sada mi na prvi pogled ne vidimo da je to dovoljno utvrđeno, niti nam je sasvim jasno, na primer, da li dokument koji se tiče istrage, zahtev i rešenje, da li je to dokument sačinjen četvrtog ili nekog drugog datuma u maju 2000. godine ili kao što vi kažete, 1992. godine, s obzirom na činjenicu da na dokumentu nemamo uopšte taj datum, već datum 2000. godine. Dakle, svaki od tih dokumenata za sada će biti samo označen radi identifikacije.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, naravno da ne mogu da polemišem sa vašim odlukama i u redu, sasvim je prihvatom, s tim što sam htio ukazati da ste me... da me je tužilac prekinuo kada sam krenio da ispitujem svedokinju vezano upravo za ovog vojnika JNA i kada je rekla: "Čula sam za toga vojnika", trebao je da sledi niz seta pitanja, da bismo došli do onoga oko čega smo sve vreme vodili ovu diskusiju. Ako je čula u Vojnom судu, mogla je da čuje samo ...

SVEDOKINJA BOSANAC: Ne, nisam čula u Vojnom судu, nego u zatvoru gdje sam ispitivana ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Ne bismo dalje. Ne bismo dalje. Vi ste doneli odluku časni Sude ...

SVEDOKINJA BOSANAC: Ali nikada ga nisam ni srela, ni vidjela ...

SUDIJA PARKER: Izvinite doktorko. Sačekajte malo molim vas.

ADVOKAT BOROVIĆ: Dakle, više ne komentarišem vašu odluku. Prihvatom vašu odluku. Lako ću uspeti da dokažem. Biće to uvedeno kao dokaz, s tim što bih podsetio Sud da sam ja još jedan dokaz predložio da se uvede kao dokaz juče, pod brojem 2D 01

...

SUDIJA PARKER: Sačekajte malo molim vas gospodine Boroviću, sudski sekretar će sada da odredi brojeve za identifikaciju tim dokumentima.

sekretar: Hvala, časni Sude. Izveštaj koji je potpisao general-major Mile Babić biće dokument označen za identifikaciju 41. Službena beleška Pokrajinskog sekretarijata unutrašnjih poslova će biti broj 42, a Rešenje vojnog suda iz Beograda biće označen kao dokument broj 43. Svi su dokumenti označeni u svrhu identifikacije.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li ste imali nameru da pređete na neke druge teme.

ADVOKAT BOROVIĆ: Imaću još samo jedno pitanje. Pre toga, juče sam predložio da se uvede kao dokaz izveštaj koji smo dobili, odnosno zahtev za razrešenje Ministarstva zdravlja pod brojem koji sam malopre izdiktirao 2D 01-0001 o kome smo raspravljali juče, i Tužilaštvo i Odbrana, pa mislim da su se formalno stekli uslovi da se to uvede kao dokaz.

SUDIJA PARKER: Da li je to dokument koji se nalazi u vašem tabulator broj 1?

ADVOKAT BOROVIĆ: Tako je, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, imate li prigovor?

TUŽILAC MOORE: Ne, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Usvaja se dokument kao dokazni predmet.

sekretar: Hvala, časni Sude, to će biti dokazni predmet 44.

SUDIJA PARKER: Da li imate još neki dokument gospodine Boroviću ili je to bilo sve što se tiče dokumenata?

ADVOKAT BOROVIĆ: Nemam.

SUDIJA PARKER: Hvala. Imate li još pitanja?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa mislim još jedno ili dva?

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA PARKER: Dva?

ADVOKAT BOROVIĆ: Dva.

SUDIJA PARKER: Izvolite.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja bih samo izneo jednu... Zapravo hteo bih da se raspitam nešto kod vas i kod uvaženog kolege. Naime, već je rečeno da postoji dokument koji je doktorka Bosanac potpisala na tim saslušavanjima. Ali ja ne znam da li se zapravo namerava doktorki da pokaže taj dokument da se vidi da li je to njen potpis ili ne. Ja ne bih želeo da se taj dokument pojavi nešto kasnije na suđenju, a da nije potvrđeno da li se na njemu nalazi njen potpis ili ne.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ako dozvolite, da li se samo odnosi na pitanje potpisa ili i druga pitanja koja bi eventualno postavili? Nije mi jasno. I u svakom slučaju ne verujem da će se kasnije pojavljivati kao nešto o čemu će se izjašnjavati doktorka Vesna Bosanac, jer postoje drugi dokazi koji eventualno u tom pravcu, a o autentičnosti tog postupka i uvođenje u dokaz možemo kasnije Sudu predložiti. Dakle, neću joj pokazivati bilo kakav dokumenat, niti sam predložio da se uvodi kao dokaz bilo kakav novi dokument.

SUDIJA PARKER: Hvala. Vi ste sada upoznati sa stavom gospodina Moorea. S tim u vezi, rekli ste da imate još dva pitanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekao sam. Prvo pitanje: da li vam je poznato da su pripadnike Zbora narodne garde protivnici u tom vojnom sukobu nazivali ustašama?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Niste to nikada čuli?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, osim što sam rekla da je onaj... jedan putnik u tom autu pitao da li su to ustaše.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. I ako dozvoljavate pitanje: jeste li vi nekada bili komunista?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam bila primljena u Savez komunista, u omladinsku organizaciju, a nikad nisam bila komunista.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kakva je razlika između biti primljen i ne biti komunista? U čemu je razlika?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam predložena i primljena u Savez komunista. A biti komunista znači aktivno se baviti stranačkim tim komunističkim radom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste se zapošljavali, to je podpitanje ovog drugog pitanja, da li ste morali navesti svoju političku opredeljenost?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja bih vas podsetio da je to bilo obavezno da svi navedu političku pripadnost i u vreme kada ste se vi zapošljavali svi su bili u tom trenutku komunisti u Hrvatskoj.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Mislim da niste u pravu, ali ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Boroviću ...

prevodioci: Mikrofon za sudiju molimo.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Boroviću. Mi ćemo sada da prekinemo sa radom i da nastavimo u 12.5. Pardon, 13.15.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, samo zbog današnjih izmena u vremenu, da li ćemo završiti u 13.45 ili ćemo produžiti? Ako mogu da dobijem tu instrukciju da bih znao kako bih samo formulisao svoja pitanja.

SUDIJA PARKER: Bojim se da moramo da prekinemo zato što posle popodne ima drugo suđenje u ovoj sudnici.

ADVOKAT LUKIĆ: Zahvaljujem.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospođo Bosanac, dobar dan.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja se zovem Novak Lukić, advokat sam iz Beograda u ime tima Veselina Šljivančanina ja ću vam postavljati sada pitanja. Pre nego što

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

počnem sa pitanjima želim samo da vam ukažem da ču se u određenom delu posebno truditi da, što mi kažemo pravnički, vam osvežim pamćenje, ako mogu da se koristim tim terminom. Posebno na vaše kontakte sa mojim klijentom i da vam stavim jasno do znanja njegove poziciji u vezi nekih vaših navoda i nekih navoda koje biste vi mogli da mi potvrdite ili negirate, zavisno od toga koja su vaša saznanja o tim činjenicama. Takođe ču se trditi da pitanja formulišem tako da mi odgovarate što kraće, sa da ili ne. Ako mislite da imate nešto više da kažete povodom tih pitanja, tužiocu stoje na raspolaganju naknadna pitanja i on može to da rascisti sa vama. Prvo bih vam postavio par pitanja o evakuaciji koja je bila u oktobru mesecu, o kojoj ste govorili prethodnih dana u glavnom ispitivanju. Vi ste rekli da je tu evakuaciju u oktobru 1991. godine organizovala organizacija "Lekari bez granica" (Medecins Sans Frontieres), doktori ili lečnici bez granica, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Michel Robert?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ču samo za transkript da ponovim. Rekao sam Michel Robert. Da li imate saznanja da je on ili neko ko je bio u pratnji tog konvoja od strane predstavnika te organizacije, promenio pravac koji je sugerisala JNA, na svoju ličnu odgovornost, pravac kretanja konvoja? Da li imate o tome neka saznanja?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je u to vreme a govorimo o oktobru 1991. godine, Jugoslovenska narodna armija mogla da garantuje bilo kome bezbedan prolazak kroz selo Bogdanovci, u to vreme?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Mislite na vrijeme toga konvoja?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, mislim na oktobar.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Mislim da je mogla.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da je selo Bogdanovci u to vreme bilo pod kontrolom JNA, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja mislim da da, ali nisam sigurna. Početkom oktobra po mojim spoznajama je preuzela kontrolu JNA nad selom Bogdanovci, ali ne znam točan datum.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da vozilo u kom su povredjene dve medicinske sestre iz Švajcarske o kome ste govorili o čemu ste govorili, u tom konvoju kada je naletelo na mine, da je ta teritorija bila pod kontrolom hrvatskih snaga, da ili ne?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne. Ne znam na kom je to mjestu bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li imate saznanja da je tim medicinskim sestrama nakon toga lekarska pomoć ukazana na Vojno medicinskoj akademiji u Beogradu?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nemam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Svedočeći ovde pre neki dan, konkretno 25. oktobra, mislim da je to bio prvi dan vašeg svedočenja, kad ste o tome i pričali, na strani 33, ste rekli da su se u tom konvoju trebali da prebace na lečenje hrvatski branitelji i civili koji su bili teško ranjeni. Je l' sećate da ste to rekli pre neki dan?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko je određivao od strane medicinskog osoblja u bolnici ko će ići tim konvojem?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Doktor Najviro i njegovi suradnici. On je određivao ko prioritetno mora izaći van na daljnje lječenje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, imate li saznanja da je u taj konvoj protiv svoje sopstvene volje stavljen i jedan vojnik koji je bio u bolnici tada na lečenju, po imenu Živković Ivan? Da li nešto znate o tome?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne. To ste me već pitali. Ne znam ništa o tome.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli nakon toga da je on u konvoju zapomagao vojnicima JNA koji su pratili konvoj da se tu nalazi van svoje volje i tražio da ga izvedu iz tog konvoja koji je išao u Zagreb? Da li o tome znate nešto?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I danas ste kolegi Boroviću na pitanje vezano za prestanak granatiranja bolnice da je faktički drugačije od onog šta ste u izjavi iz 1995. godine. Tada ste rekli da je granatiranje bolnice prstalo 18. novembra, odnosno 17. novembra, a danas ste rekli da je i 18. bilo bombi koje su padale u dvorište ili okolinu bolnice, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi stalno pred ovim Sudom, ja sam pratilo transkripte i o drugim predmetima, a vi ćete mi potvrditi da li grešim, vi stalno tvrdite da se radilo o agresiji, a ne o sukobu. Tako ste rekli u *Predmetu Milošević*. Je l' to vaša tvrdnja?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate da je Vukovar granatiran iz pravca Vinkovaca od strane hrvatske vojske? Da li o tome znate nešto? Da ili ne?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja da je predajom Varaždinskog korpusa, pre vukovarske operacije, hrvatska vojska došla do znatne količine teškog naoružanja koje je prebacila u Vinkovce? Da li o tome znate nešto?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate, je l' vas ikad interesovalo koliko je vojnika na strani JNA pогinulo tokom ove operacije? Da li ste ikad čuli tu informaciju? Ili hteli da je čujete?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Čula jesam, ali iz neformalnih izvora i interesuje me svakako, ali nemam taj podatak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako bih vam ja rekao da imam podatak da je tokom tih sukoba na strani JNA pогinulo oko 1.100 ljudi, da li biste se vi složili sa mnom?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne mogu ništa reći na to. Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A šta mislite od čega su pогinuli ti ljudi, bez obzira koji broj je u pitanju? Kao medicinski radnik šta mislite?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste, prepostavljam, dok je bio prisutan na teritoriji vukovarskog ratišta, imali kontakt neki sa gospodinom Dedakovićem, po nadimku Jastreb, komandantom grada, bar s vremena na vreme, zar ne?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vas je on lično ili neko drugi ikada obavestio o njegovim razgovorima putem radio veza sa mojim klijentom, sa gospodinom Šljivančaninom, oko želje gospodina Šljivančanina da se hrvatska vojska predala, odnosno da se prekinu dejstva i da prestane razaranje grada? Da li o tome imate neku činjenicu, saznanje?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospоđo Bosanac, da li imate neposrednih saznanja, da li ste čuli lično od nekoga ili posredno da je zadnjih dana ratnih dejstava u Vukovaru, 17, 18, tu se datumi često prepliću, da je jedan veći broj pripadnika ZNG-a pokušao da izvrši proboj preko Lušca ka teritoriji pod kontrolom hrvatskih snaga i da se jedan znatan deo koji nije prošao, vratio u grad, konkretno u bolnicu? Možda sam postavio više pitanja o ovom. Ako znate nešto, onda kažite da li znate?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Znam da su organizirali u nekoliko dana probobe. Ja konkretno znam za nedelju, 17. novembra kad je u jednom od tih proboba išao moj sin. Znam isto tako da su neki tokom tih proboba pогinuli, ubijeni, neki zarobljeni. Ali ne znam ko se vratio i gdje se vratio.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li na trenutak da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sad smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo čuli u vašem svedočenju da ste vi 19. na 20, da kažem, noć proveli u Negoslavcima, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste sledećeg dana kada ste došli u bolnicu ili uopšte u kasnijem periodu čuli da su 19. uveče u blizini bolnice poginula četiri vojnika JNA tako što su naleteli na minu? Da li ste čuli o tom incidentu nešto?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče ste, odnosno mislim da je to bilo prekjuće, 26. svedočili ste na pitanje tužioca oko toga da li je bolnica korišćena u vojne, odnosno nemedicinske svrhe i tada ste rekli da ste, na strani 27, da ste bili u bolnici po ceo dan i da bi sigurno znali da se bolnica koristila u neke druge, a ne medicinske svrhe, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja prepostavljam da vi niste stalno sedeli u svojoj kancelariji, prepostavljam da ste se kretali po bolnici i imali priliku da vidite aktivno šta se u njoj dešava, zar ne?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe prepostavljam da vi kao upravnik bolnice ste imali aktivnu ulogu u odlučivanju kako će se ponašati u bolnici, da kažem, kakav je kućni red bolnice?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja tvrdim gospođo Bosanac da ste vi do detalja bili upoznati sa činjenicom da se pripadnici ZNG-a zadnjih dana nalaze u bolnici i da se pokušavaju kamuflirati u civile, ranjenike i bolničko osoblje. Da li grešim?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Grijesite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate ko je Tomić Jozo?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da. Mislite na doktora?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To sam htio da vas pitam. Šta je bio? Ko je bio? Čime se bavio?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Doktor Tomić Jozo je bio lječnik opće prakse. Kad je bio počeo specijalizaciju iz ginekologije, na poziv da svi moraju moraju doći na radnu obvezu, vratio se u septembru 1991. godine u Vukovar i radio je u Hitnoj medicinskoj pomoći u Vukovarskoj bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Do zadnjeg dana, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je on jedan od doktora koji je bio zadužen i pomagao da se naprave spiskovi ranjenih? Znate li nešto o tome?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Je, jedan od doktora. Morali su svi lječnici koji su tretirali ranjenike napisati spiskove, a doktor Matoš i on su pravili spiskove ambulantnih lakših ranjenika koji su dolazili na previjanje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja, da li znate da je on lično na spiskove ranjenih stavljao ljude koji u tom trenutku nisu bili ranjeni? Znate li nešto o tome?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ništa? Prethodno sam vas pitao za jednu osobu na zatvorenoj sednici, neću da pominjem ime. Da li vam znači bilo šta ako bih vam ja rekao da je jedna od te tri osobe tražila od ovog doktora da je stavi na listu ranjenih iako nije bio ranjen? Da li ste o tome razgovarali sa gospodinom Tomićem ikad?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li biste vi gospodo Bosanac odobrili da se neko stavi na listu ranjenih ili da mu se stavi kamuflaža, iako je zdrav, tih dana?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam nešto znači ime Kolesar Mihalj?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Mislim da se radi o suprugu od gospode Kolesar. Je l' tako?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja to nisam mogao da utvrdim iz iskaza koji sam dobio, ali ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Nisam sigurna da je on ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Osoba je godište 1935. To je ono šta mogu da vam kažem i bio je, po svom iskazu, od oktobra meseca tu u bolnici, pomagao, žena mu je radila u bolnici.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da. Vjerojatno je to on.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li vi ikad bili u sukobu sa njim?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je on haškom Tužilaštvo rekao da ste vi rekli da svi obuku bele mantile kad iznose ranjenike, da li mislite da je on imao razloga da laže haško Tužilaštvo?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne znam da li je imao razloga, ali ja to nikada nisam rekla. A ne znam ni da je on bio svjedok u haškom Tužiteljstvu. Mislim da li mislimo na istu osobu. Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U svakom slučaju, vi nikada niste nikome rekli da oblači bele mantile? To je vaša tvrdnja, da se na taj način, da tako kažem, preobuku u medicinsko osoblje?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Tako je. Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ono šta smo gledali juče, onaj vaš spisak, da kažem, odnosno listu iz optužnice koju ste vi obeležili određenim znacima. Koliko sam ja shvatio, a vi kažite da li ja grešim, vaša tvrdnja je da svi oni koje ste vi označili sa "S", da su to bili borci Zengisti koji su u stvari, bili ranjenici? Je l' to vaša tvrdnja?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne. Neki su bili ranjenici koji su označeni sa "S". Ali postojale su osobe koje sam označila kao pomoćno osoblje, kao pomoćni radnici, isto vojnici, koji su bili u bolnici kao osiguranje, pomoćno osoblje bolnice, a bili su vojnici i bili su policajci. O tome smo već razgovarali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi njih tretirate kao pomoćno osoblje u onoj listi, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da na listi poginulih na Ovčari nijedno lice nije bilo lice koje je bilo vojnik i zdrav, da tako kažem? A da je imao funkciju i da je bio u položaju vojnog lica, aktivnog, u tom trenutku?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam rekla tužitelju i sad vama kažem da ovaj popis ovdje koji sam ja označivala, ja prvo i prvo ne znam sve te ljude. Ja sam ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Govorim o onima koje ste... Ne moramo druge ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Samo one koje sam označila...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: One koje ste vi označili ...

prevodioci: Molimo govornike da ne govore istovremeno radi prevoda. Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači one koje ste vi identifikovali i napisali "S", da kažem, oznaku vojnik, da li su svi oni bili bolesni, ranjeni, te koje vi znate?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Po mojim spoznajama, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate da je među telima na Ovčari, koje vi znate identifikovanih osoba, jedno jedino lice bilo, koje je bilo vojnik ili policajac, a da nije bio ranjen, a da nije bio medicinsko osoblje, da nije bio civil?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Pa ja sad to ne mogu reći. Što znači jedno jedino?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa gledali ste listu, jer ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Hoćete reći i jedno ili jedno?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko god?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja sam vam ponovo rekla da ja posjedujem točan broj, odnosno popis osoba koje su do sada identificirane iz masovne grobnice na Ovčari. Ovo što ovdje imate kao papir na kome sam ja označavala piše da su to nestale osobe. Ja isto tako imam popis ranjenih, koji su ranjeni identificirani na Ovčari.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali vi meni niste odgovorili na pitanje. A ja ću vam ponoviti pitanje.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ponovite, ponovite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li među licima koje vi identifikujete da ste poznavali pre događaja na Ovčari, da li se sećate da je među tim licima bio neko ko je bio vojnik ili policajac? Da ili ne?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ja vam sad opet ne mogu odgovoriti na pitanje. Recite mi konkretno na koju osobu mislite? Ako mislite?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste u vašoj listi sva lica stavili u nekoliko kategorija ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koje vi poznajete. Nijednom niste stavili kategoriju vojnik.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Kako nisam? Pod "S" su kategorija vojnici, a

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E to je sad... Samo malo. Samo malo. Da rasčistimo ovu temu, pa da onda idemo dalje. Pod tom kategorijom "S" vojnici, da li su svi bili ranjeni? To je pitanje? Po vašem saznanju.

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ove koje ja znam, jesu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa je l' znate da u pogledu ove teze vama ne veruje ni haško Tužilaštvo? Jeste li vi pročitali optužnicu u ovom Predmetu možda, slučajno, pošto je javna?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Haško Tužilaštvo tvrdi da među telima, u paragafu 32, je bilo i aktivnih vojnika. Vi to ne znate, je l' tako? Vama to nije poznato?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Šta želite mene sada pitati? Nije mi poznata optužnica, nisam je pročitala. Točnije, službenu optužnicu nisam pročitala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Hteo sam da vam postavim pitanje koje se samo odnosi na vaš kredibilitet, a ne morate da poznajete optužnicu, svakako. E sada ćemo malo da se osvrnemo na temu, ja mislim da ćemo moći da prodemo i nju do pauze, a to je o broju ranjenih i bolesnih i kasnije, nestalih, koji su bili u bolnici i koji su bili predviđeni za evakuaciju. O tome bih vas pitao. Ja ču da vas pitam par pitanja u odnosu na vaše apele. Gledali smo ih skoro ceo dan. Oni su u pogledu sadržine zaista bili dramatični. Pitaću vas gospodo Bosanac, da li se slažete sa mnom da ste vi ipak manipulisali brojevima ranjenih kada ste slali te apele? Da ili ne?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste rekli, ja mislim juče, ali više stvarno ne mogu da budem precizan, ako treba naći ćemo to u transkriptu, da ste vi svakodnevno informacije o broju ranjenika slali Ministarstvu zdravlja, a išlo je nešto i preko SUP-a, je l', tako sam ja razumeo, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe ste ...

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: I preko MUP-a.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pardon. Takođe ste rekli da od 18. novembra više nije bilo novih ranjenika u bolnici. Govorim o 18. novembru. Nije registrovan novi ranjenik od tog dana, je l' tako?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite nam, te spiskove koje ste slali u Ministarstvo zdravlja svakodnevno, da li ste kada ste došli u Zagreb imali priliku da ih vidite? Da ili ne?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Neke da, neke ne. Ali sam vidjela bazu podataka koju smo stalno pisali u kompjuter i slali elektronskom poštom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Bilo bi nam drago da znamo koja je elektronska pošta funkcionsala 1991. godine? Ako možemo to da saznamo?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Ova o kojoj ja govorim. Ne znam šta očekujete.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A hoćete li mi reći što apele niste slali elektronskom poštom?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Zato što nisam mogla slati apele nego sam morala pisati faksom. Nisam mogla... To je bio priređen kompjuter sa bazom podataka u koji smo mi ubacivali podatke.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I slali elektronskom poštom?

SVEDOKINJA BOSANAC – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja bih sad da prekinem ako mogu, da ne ulazim u temu s dokumentima, pa da nastavimo u ponedeljak.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lukiću. Sada ćemo da završimo s radom. Meni je jako žao što nismo uspeli da završimo sa vašim svedočenjem ove nedelje. Nastavićemo u ponedeljak poslepodne. Dakle, u ponedeljak sledeće nedelje poslepodne. To će biti prvi put da će se i Tužilaštvo i Odbrana da se suoče sa suđenjem koje traje do 19.00. Naime, počinjemo u 14.15, pa do 19.00. Prvoga dana, u ponedeljak, ćemo da završimo ranije, šta će vam možda pomoći da se aklimatizujete na ovakav program. Naime, u ponedeljak ćemo da završimo između 18.15 i 18.30, kako bude odgovaralo. Ali verovatno ćete shvatiti da ćemo morati da se uhodamo na način rada da se završava u 19.00 ukoliko želimo da pratimo ritam rada. U sledećim nedeljama, gotovo celog meseca novembra i decembra smenjivaćemo se svake nedelje. Dakle, jedne nedelje ćemo raditi ujutro, a jedne nedelje popodne. Nadam se da ćete svi uspeti da se prilagodite na ovakav način rada. Sada ćemo da prekinemo i nastavićemo u ponedeljak u 14.15.

